

Vlaams
Parlement

vergadering **9**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 14 november 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de krapte op de arbeidsmarkt	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de krapte op de Vlaamse arbeidsmarkt, ondanks de vele ontslagen en saneringen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de krapte op de arbeidsmarkt en een internationale samenwerking voor knelpuntberoepen	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het gebruik van de gsm op school	11
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het dossier Ford Genk	14
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	19
ACTUELE VRAAG van de heer Steve D’Hulster tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de reactie van de Vlaamse Regering op de aanbevelingen van het burgerinitiatief G1000	20
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot het bankenplan van de Vlaamse Regering na het recente overleg met de banksector	22
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de UA-studie betreffende de efficiëntie van de kinderbijslag en de voorbereiding van een hervorming ervan, in het licht van de geplande overheveling naar de gemeenschappen bij de zesde staatshervorming	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de voorbereiding van de bevoegdheidsoverdrachten in uitvoering van het Vlinderakkoord	27

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het Festival van de Creativiteit en de hefbomen voor een innovatieve en creatieve economie	33
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de opportuniteit van de subsidiëring van een onderzoeksproject naar het gedrag van bonobo's en andere dieren in dierentuinen	36
ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de impact van treinstakingen op de werking van de Vlaamse overheidsdiensten	38
ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuyne tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de hoge energiekosten van energie-intensieve bedrijven en de toename van de groenestroomkosten	40
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding" – 1720 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	44
Artikelsgewijze bespreking	46
Hoofdelijke stemming	46
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	47
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	50
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	50

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Marnic De Meulemeester, Lieven Dehandschutter, Fatma Pehlivan: ambtsverplichtingen;

Marc Vanden Bussche: familieverplichtingen;

Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Lies Jans, Dirk Peeters, Marleen Van den Eynde: gezondheidsredenen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de VB-fractie zijn

in de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie mevrouw Marleen Van den Eynde als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Katleen Martens

en in de Commissie voor de Vervolgingen mevrouw Gerda Van Steenberge als vast lid vervangen door de heer Jan Penris.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 60/7)

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de krapte op de arbeidsmarkt

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de krapte op de Vlaamse arbeidsmarkt, ondanks de vele ontslagen en saneringen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de krapte op de arbeidsmarkt en een internationale samenwerking voor knelpuntberoepen

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, het is godgeklaagd dat men in moeilijke economische tijden in Europa verlegen zit om werk, terwijl wij hier problemen hebben om mensen te vinden. Uit de enquête van de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) bleek dat een van de

grootste kopzorgen van de kleine en middelgrote ondernemingen (kmo) is dat zij geen geschikt personeel vonden en vinden.

Als er een vacature is, zouden daar gemiddeld 6 personen op moeten afkomen. Tijdens een van de moeilijkste periodes uit de voorbije decennia waren dat 9 personen. Vandaag stellen we vast dat slechts 3,8 personen reageren op een vacature. Dat doet vragen rijzen over het functioneren van onze arbeidsmarkt. Er zijn heel wat zaken die we op Vlaams niveau kunnen regelen. We moeten ons dan ook niet richten tot de Federale Regering. De zaken die op stapel staan, blijken echter geen effect te hebben. Anders zouden we ons niet bevinden in een situatie met 1.365.000 werklozen in dit land, maar waar vacatures toch niet ingevuld geraken. Een van die thema's was de activering van de 50-plussers.

Minister, deze Vlaamse Regering is al drie jaar aan het werk. Hoe verklaart u dat er nog altijd een verkeerd spanningsveld bestaat tussen enerzijds de vele ontslagen en saneringen, en anderzijds de inspanningen van de Vlaamse Regering die hun doel voorbijschieten waardoor die vacatures niet ingevuld geraken?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister, collega's, in januari 2012 hebben we het al gehad over de krapte op de arbeidsmarkt, en de mismatch tussen openstaande vacatures en werklozen. Nu hebben we kennis genomen van het herfstrapport van de VDAB, dat vorige week op de vergadertafel lag. Wat lezen we in dat rapport? Sinds de lentenota van 2012 zijn de conjunctuur en de arbeidsmarkt sterk verslechterd. Ook UNIZO klaagt hetzelfde probleem aan. We hebben nog slechts 3,8 werklozen per openstaande vacature. In 2004 waren dat er nog 10, in 2010 waren dat er 6. Sinds 2010 daalt de spanningsindicator continu, met andere woorden groeit de mismatch en blijven we afstevenen op een echte knelpunteconomie.

Minister, wat gaat u daaraan doen? Zult u uw maatwerk voor de werkzoekenden aanpassen? Zult u afstappen van alleen maar zoeken naar jobopportunities voor de werkzoekenden? Lijkt het u niet beter om te vertrekken van alle openstaande vacatures die maar niet ingevuld worden, in plaats van te blijven voortwerken op alleen maar maatwerk ten behoeve van de werkzoekende? De mismatch blijft en wordt niet weggewerkt, en dat is een prangende vraag van heel het economische bestel.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, minister, collega's, enkele weken geleden hadden we in het Vlaams Parlement een debat over de ontslagen bij Ford Genk. Vorige zondag was er ook een mars waarop 20.000 mensen aanwezig waren. De mensen uit Limburg zijn terecht bezorgd over de toekomstige tewerkstelling.

Anderzijds zijn er nog altijd heel veel openstaande vacatures en ligt het aantal werkzoekenden per vacature heel laag: 3,8 werkzoekenden per vacature. In sommige streken, vooral in Zuid-West-Vlaanderen, daalt dat zelfs naar 1 werkzoekende per vacature. Van bedrijven hoor je dat ze veel moeite hebben om geschikt personeel te vinden. De VDAB neemt initiatieven en organiseert onder andere een jobbeurs in Portugal. Dat heeft ze ook gedaan in Spanje, en dat blijkt een succes te zijn. Ondertussen zijn er al 36 Portugese ingenieurs tewerkgesteld in onze regio. Dat is goed.

In de commissie hebben we al gediscussieerd over interregionale mobiliteit. Nu hebben we ook internationale arbeidsmobiliteit. Minister, hoe staat u tegenover de internationale arbeidsmobiliteit?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik trap een open deur in als ik zeg dat de mismatch tussen de vacatures en de werklozen geen een-op-eenrelatie is. Je kunt natuurlijk niet elke werkloze in elke job invullen: de kennis en kunde van iemand past niet in elke job. Iedereen begrijpt dat.

Niet iedereen wil ook elke job aanvaarden. Dat kan zijn omdat er geen vervoer van of naar het werk is, omdat men geen ploegen- of nachtdienst wil doen, omdat het loon onvoldoende hoog is. Anders gezegd, de werkloosheidsuitkering als alternatief om geen job te aanvaarden, ligt onvoldoende in spanning met het loon dat iemand op een bepaald moment voor een bepaalde job kan krijgen.

Iedereen kent de werkloosheidsval. Iemand wil werken maar moet dan kinderopvang zoeken, vervoer van en naar het werk regelen, en dat zijn elementen die meespelen en die maken dat er een mismatch is. De kennis, de kunde en de arbeids- en loonvoorwaarden: die elementen zijn voor een groot deel de verklaring voor de mismatch.

Een tweede element is het beleid. Mevrouw Peeters, u kent het loopbaanakkoord. Daar zal ik niet in detail op ingaan. Een van de fundamentele zaken is dat we vandaag op de arbeidsmarkt niet altijd werken op basis van kennis en kunde. Wat iemand kent en kan, stemt niet altijd overeen met wat een job vereist. Heel vaak gaan we uit van ‘mijn cv en mijn diploma’. De filosofie van veel werkgevers en werknemers is nog altijd: “Ik kom uit de textiel, dus ik zoek een job in de textiel.”

We kijken nu niet alleen meer naar het cv en de diploma’s, maar ook naar de competenties en talenten. Dat is een fundamenteel nieuw aspect. Hoe kunnen we iemand in dat licht oriënteren? De werkgevers zowel als de werknemers moeten daar open voor staan. Idealiter zal de wetgeving de heroriëntering ook aanmoedigen. We zitten nog altijd met de filosofie van een passende betrekking: de eerste vijf maanden moet men alleen bepaalde jobs aannemen, dat is niet stimulerend om een heroriëntering te doen.

Mevrouw Peeters, het idee van UNIZO om uit te gaan van de vacatures en te zoeken naar een geschikte persoon, is al lang uitgetoetst en met Competent zal dat nog meer het geval zijn. We moeten voor beide aandacht hebben. Voor de werkzoekenden zullen we een ‘werkzoekendenaanpak’ hebben, voor de werkgevers de ‘werkgeversaanpak’. We gaan op basis van de vacature van de werkgever zoeken naar de geschikte kandidaat, met het juiste kennen en kunnen. We zullen nagaan welke bijscholing hij nog nodig heeft voor die baan. Voor de werkzoekende zullen we zoeken naar de geschikte job. Het is niet het een of het ander, de twee aanpakken gelden.

Dat is niet alles. Competent is niet alles. Ingaan op talenten en heroriëntering zijn niet alles. We zijn binnen de VDAB al jaren bezig om alle opleidingscapaciteit te richten op de knelpuntberoepen. We doen dat blijkbaar op een andere manier dan de rest van Europa. We doen dat zeer sterk gericht op de werkvloer. De International Labour Organization (ILO) of de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) heeft ons een pluim gegeven en ons als ‘best case’ naar voren geschoven. De ILO zegt dat de opleidingen zoals Vlaanderen die organiseert naar knelpuntberoepen op de werkvloer vanuit een vraaggerichte invalshoek, de juiste aanpak is. De werklozen komen in hun opleiding terecht naast werknemers. Dat is een heel goede aanpak.

Er zijn nog instrumenten waar we nog sterker gaan op inzetten, en waar afspraken rond zijn gemaakt in het loopbaanakkoord. Ik denk aan de individuele beroepsopleiding (IBO). Ik denk ook aan de excellente centra: ik heb vorige week nog aangegeven dat we die zullen organiseren samen met bedrijven, scholen en de VDAB. Daar zijn succesverhalen bij. Het werkplekleren kent u. De extra stages voor jongeren die ongekwalificeerd uitstromen, vormen een derde element. We gaan met het loopbaanakkoord een nieuwe richting uit, of we gaan de juiste richting versterken.

Tot slot, de fundamentele reden om wel of niet naar bijkomende kandidaten te zoeken in het buitenland is dubbel. We gaan geen ‘verdieningseffect’ creëren met de Vlaamse arbeidsmarkt. We gaan geen concurrentie creëren tussen Vlaamse werklozen en buitenlandse. Dat is logisch. Een tweede voorwaarde is dat we geen braindrain doen in het land waar we werkzoekenden gaan halen. U noemde zelf twee goede voorbeelden: Portugal en Spanje. Daar zijn ingenieurs en verpleegsters die geen werk meer vinden en die wij nodig hebben.

We halen ze niet uit hun job. Aan de andere kant is er Letland als voorbeeld: ze hebben daar dezelfde knelpuntberoepen als wij. Met zo'n land sluiten we geen akkoorden, we gaan daar niet concurreren. Op die manier voeren we een totaalbeleid.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik hoor u die maatregel al sinds 2009 verkondigen, maar het werkt niet of onvoldoende. Laat ons eerlijk zijn, van de 50- en 55-plussers bereikt u nog altijd maar 10 procent met uw activeringsbeleid, zelfs niet ten volle 10 procent. Dat betekent dat 90 procent van die doelgroep sinds 2009 – toen u in de regering stapte – nog altijd niet benaderd is of niet in de activering zit.

De Vlaamse belastingbetaler betaalt bovendien nog altijd 54 miljoen euro per jaar om mensen aan te moedigen om niet te werken. Ik heb het dan over de aanmoedigingspremie voor de loopbaanonderbreking. Ik dacht dat we mensen wilden helpen om te werken, en niet hen aanmoedigen om niet te werken.

Een ander voorbeeld is de individuele beroepsopleiding. Die werkt niet. En zo kan ik u nog een paar maatregelen geven die aantonen dat uw beleid onvoldoende of niet werkt.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, ik had verwacht dat u opnieuw een opsomming zou geven van alle maatregelen die u genomen hebt sinds de aanvang van deze legislatuur. Maar wat moeten we vaststellen? Sinds 2010 daalt de spanningsindicator continu en groeit de mismatch tussen openstaande vacatures en werklozen. Er zijn vandaag 210.000 werklozen. In het verslag van de sociale economie lezen we bovendien dat 90.000 van hen voldoen aan de criteria om in de sociale economie terecht te komen.

Er zijn 210.000 werklozen, tegenover 55.000 openstaande vacatures. U hebt dan misschien een goed rapport gekregen inzake de knelpuntvacatures, maar van de mensen die een opleiding volgen voor een knelpuntberoep, hoeft slechts 65 procent effectief uit te stromen naar een knelpuntberoep. Dat streefcijfer is veel te laag. We moeten ingaan op de vraag van UNIZO: ga uit van de openstaande vacatures, en niet alleen van de kansen voor de werklozen.

Mevrouw Martine Fournier: Na al die negatieve berichten zal ik eindigen met iets positiefs. De VDAB levert heel goed werk. Mijn dochter heeft het aan den lijve ondervonden. Zij is eind juni afgestudeerd en vond begin september een job. Gedurende die twee maanden dat ze geen werk had, is ze verschillende keren gecontacteerd door de VDAB. Ze is ter plaatse moeten gaan, heeft mails moeten beantwoorden. Het deed deugd om te zien dat de VDAB daadwerkelijk bezig is op de werkvloer.

Een bijkomend punt, dat hier nog niet is aangehaald, is onderwijs. Iets wat we al vele keren aan bod hebben laten komen in zowel de commissie Onderwijs als de commissie Werk, is de afstemming tussen onderwijs en arbeidsmarkt. Daar nu nog over uitweiden, zou te lang duren, maar ik wil hier toch blijvende aandacht vragen voor een betere afstemming tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister, het is onbegrijpelijk dat we in periode van grote werkloosheid en ontslagen moeten vaststellen dat voor bepaalde jobs nog altijd geen invulling kan worden gevonden. Vooraleer u over de grenzen gaat kijken voor de invulling van eventuele vacatures, vind ik dat we in eerste instantie moeten kijken hoe we er in Vlaanderen zelf via bijscholing of herscholing voor kunnen zorgen dat onze eigen werklozen aan een nieuwe job kunnen worden geholpen.

Als ik u hoor argumenteren, krijg ik een déjà-vugevoel. Uw argumentatie over de werkloosheidsval is terecht, maar ik heb die al vaak gehoord, en oplossingen komen er niet. Ook hier brengt de loonkostproblematiek, die voor een stuk federale materie is, ons in de problemen. Ik moet vaststellen dat die zesde staatsvorming ons weinig soelaas brengt.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Minister, u zit met uw competentiegerichte beleid op de juiste weg. Dat is een terechte keuze. Alleen blijft het effect ervan wat uit. Dat heeft er mee te maken dat er wat hinderpalen zijn op het moment dat je zo'n beleid ontwikkelt. En die raken niet opgelost. We moeten daar in de komende jaren zwaar op inzetten. Er is al verwezen naar de link tussen onderwijs en arbeidsmarkt. Maar ik denk ook aan hoe bedrijven omgaan met competenties. Heel wat bedrijven zijn daar zelfs nog niet aan toe. Ook dat is een deel van het verhaal.

Dan is er nog een laatste element. Sommige groepen worden zeer moeilijk bereikt. Zij zetten niet de stappen naar de vacatures en naar het solliciteren. Dat zijn dikwijls kansengroepen. De begeleiding van die kansengroepen kan beter.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik zal een paar dingen die ik daarnet heb gezegd, moeten herhalen, want blijkbaar wordt het niet altijd helemaal begrepen.

Mijnheer Deckmyn, ik heb duidelijk gezegd dat een van de voorwaarden om naar het buitenland te gaan, is dat we geen concurrentie aandoen aan de eigen werklozen. Je kunt met competentie management bijdragen tot de mogelijke heroriëntatie van mensen. Je kunt bijvoorbeeld iemand uit de textiel morgen in de milieusector laten werken. Dan moet je bekijken over hoeveel competenties die hij daar nodig heeft, hij beschikt. Als hij ze nog niet heeft, gaan we dat met opleiding bijschaven. Die gaan wij het eerst doen. Ik volg uw opmerking dat we nog niet alle instrumenten in handen hebben. Dat is altijd een aspect.

Mijnheer Sabbe, u zegt dat het niet werkt. Ik ben het niet met u eens. We hebben nu al maanden na elkaar, ondanks de slechtere werkloosheidscijfers, een verbetering bij de 50-plussers. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat onze werking daar zijn eerste effecten heeft. Aan de ene kant werken we met de 50 pluspremie, die we in januari hervormen. Aan de andere kant activeren we de nieuwe instroom tot 58 jaar. De effecten zijn er. Maar er is nog werk te doen. Ik volg daarin de heer Watteuw, die ik bedank voor zijn objectieve uitspraken daarover.

Die dingen vergen ook een mentaliteitsverandering. Werkgevers en werknemers zijn het niet altijd gewoon om zich te heroriënteren en om af te stappen van het beeld van het verleden: "Ik werk in de textiel en ik blijf in de textiel. Ik doe een financiële job en zal dat blijven doen. Ik doe dat soort werk en kijk alleen naar dat soort vacatures." Dat voor de werknemers. De werkgevers zeggen: "Van waar komt hij en welk diploma heeft hij?" Die mentaliteit wijzigen kost bij veel mensen tijd. Dat doe je niet van de ene dag op de andere.

Mevrouw Peeters en mijnheer Sabbe, jullie zeggen dat we dat al horen. Maar een aantal van die maatregelen hebben we afgesproken met de sociale partners en gaan pas in werking op 1 januari 2013. Er is tijd nodig om die dingen in de markt te zetten.

Mevrouw Peeters, u haalt UNIZO aan. Ik heb in mijn antwoord duidelijk gezegd dat we dat al doen en dat we dat nog meer gaan doen met competenties. Ik veronderstel dat u daarmee zeer tevreden bent.

Mijnheer Sabbe, u zegt dat de individuele beroepsopleiding (IBO) niet werkt. Daar val ik van dood. De cijfers tonen aan dat het aantal IBO'ers stijgt. De werkgevers zetten ons onder druk om de aantallen IBO'ers te verhogen. Ik kan in geen bedrijf komen of men zegt mij dat dat nu eens een goede maatregel is. Men vraagt mij een hoop andere maatregelen af te schaffen en daarop verder in te zetten. Maar misschien ziet u andere werkgevers dan ik en zeggen zij dan andere dingen. Misschien werven ze vandaag minder aan. Aan de IBO is natuurlijk een contract van onbepaalde duur verbonden. Het zou wel kunnen dat er een klein element is in de markt. De vraag van de werkgevers blijft daar onbetwifelbaar.

Mevrouw Fournier, ik ben heel blij dat u zegt dat u het nu eens aan den lijve hebt ondervonden dat de VDAB zeker ten aanzien van de jongeren veel doet. Dat heeft zeker ook resultaten. Elke jongere werkloze is er een te veel. Maar we hebben nog altijd vrij positieve

cijfers. Ik heb vorige week in de commissie nog de nieuwe vergelijking gemaakt. We zitten voor wat betreft jongerenwerkloosheid zeer goed. Ook daar is het werk niet af. Ik zal met mijn collega Pascal Smet spreken, ook in het kader van het loopbaanakkoord, om de jongeren nog beter te begeleiden naar een job die achteraf kansen biedt op de arbeidsmarkt. We zijn, zoals de heer Watteeuw zegt, op de juiste weg. Maar wie denkt dat je dingen met een knip kunt veranderen en dat je morgen meteen een nieuwe mentaliteit hebt, is mis. Maatregelen zullen niet van de ene dag op de andere alles oplossen.

De grootste fout die ik vandaag zou kunnen maken, is mijn beleid helemaal veranderen om iets helemaal anders te doen, om een andere weg in te slaan. En als ik een andere weg moet inslaan, zeg me dan welke. *(Applaus)*

De heer Ivan Sabbe: Minister, u vraagt wat de weg is. De maatregelen moeten niet veranderen, maar het moet sneller gaan. U moet het sneller vooruit laten gaan.

U gaf het voorbeeld van de verplichte omscholing. Ik kom uit de textiel en ik zit in de voeding, en dat is zonder verplichtingen gebeurd. Het is iets waarop u veel meer kunt werken. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

U zegt wat u allemaal doet, maar het gaat niet snel genoeg. We zien op de markt dat de vacatures niet ingevuld geraken.

Er is nog een andere zaak en ook daarover hebben we al eerder gesproken: de inter- en intraregionale mobiliteit. Zo zouden de duizenden werklozen van Gent verplicht moeten worden om jobs op te nemen in Zuid-West-Vlaanderen, want daar zijn er nog steeds te veel openstaande vacatures.

En 'last but not least': u blijft 54 miljoen euro uitgeven aan de aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking!

Dit zijn remmende factoren voor een goed functionerende arbeidsmarkt. U zegt dat de individuele beroepsopleiding werkt, maar u hebt uw eigen doelstellingen naar beneden moeten halen omdat ze anders niet gehaald werden. U kunt dan toch niet zeggen dat uw individuele beroepsopleiding functioneert.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, u zegt dat u werkgevers tegenkomt die u feliciteren met uw maatregelen. De cijfers liegen er niet om. Ik kom heel wat werkgevers tegen en die blijven er continu over klagen dat een openstaande vacature niet wordt ingevuld. U kunt dan wel keer op keer zeggen dat het een kwestie van attitude en van heroriëntering is, zowel van de werknemer als van de werkgever, maar ik denk dat UNIZO een terechte bedenking heeft gemaakt en een terechte vraag heeft gesteld: kunnen we niet beter uitgaan van de openstaande vacatures in plaats van louter en alleen van de jobkansen voor de werklozen? *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

U zegt dat u dat doet, maar ik meen dat we zeker een tandje bij moeten steken. We zitten volledig in een knelpunteconomie en die blijft maar toenemen.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, u zegt dat uw beleid de juiste weg is. Ik ben het daar grotendeels mee eens, maar ik vrees dat het soms iets rapper zou mogen gaan. Ik volg de heer Sabbe dat het soms traag gaat, maar ik denk dat dit eigen is aan de politiek en dat het heel moeilijk zal zijn om dit te veranderen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het gebruik van de gsm op school

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, collega's, gisteren en vandaag was er in de media heel wat te doen rond een modern multimediafenomeen: het gebruik van de gsm in de klas. Mevrouw Raymonda Verdyck van het Gemeenschapsonderwijs volgt in haar uitspraak de analyse die een van haar medewerksters maakt, namelijk dat beperkt gebruik van een gsm in de klas moet kunnen omdat leerlingen het anders toch stiekem zullen doen.

Een aantal onderwijspedagogen hebben daar een andere mening over. Ze zeggen, minister, dat de school toch een oord, een plaats, is waar men nog even tot rust moet kunnen komen en waar het permanent gebruik van een mobieltje aan banden kan worden gelegd. Om informatie op te zoeken, hebben kinderen dat mobieltje niet nodig: ze kunnen hun taken perfect volbrengen door middel van de computer van de klas of in het multimedialokaal. Het legt bovendien een enorme druk op de ouders om steeds de laatste versie van al die multimedia-elementen te hebben.

Minister, wij weten dat hierover de autonomie van de school speelt en dat de beslissing in principe bij de scholen ligt. Bij het begin van het schooljaar hebt u gezegd dat u een rondetafelconferentie zou houden om de frictie die ontstaat bij het gebruik van multimedia, een beetje bespreekbaar te maken, en dat enige coördinatie wenselijk zou zijn.

Mijn vraag naar aanleiding van het artikel dat gisteren en vandaag in de kranten verschenen is, is dus of dit al ter sprake gekomen is bij de rondetafelconferentie. Zijn er al gevolgen aan gegeven?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Celis, met enige schroom moet ik op uw vraag antwoorden, omdat de wijze waarop men lesgeeft – of daarbij al of niet iPads, smartphones of computers worden gebruikt en hoe dat wordt geïntegreerd in klasverband – tot de autonomie en pedagogische vrijheid van de school behoort. Elke school moet kijken hoe ze ermee omgaat. Ik heb het krantenartikel ook gelezen. Ik begrijp dat mevrouw Verdyck het principe 'bring your own device', zoals dat in de privésector bestaat, huldigt voor de scholen. Goed, dat is een vaststelling.

We hebben inderdaad de opdracht gegeven aan de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) om de hele ICT-strategie in de scholen te bekijken. We moeten de Vlor nu de tijd geven om met de koepels, de pedagogische begeleidingsdiensten en andere rond de tafel te zitten. In het departement zijn we ook zelf de goede praktijken aan het verzamelen, om te kijken wat scholen al doen en wat niet. Het is mijn bedoeling om als overheid te faciliteren en te ondersteunen, zonder keuzes te maken, maar scholen eigenlijk te helpen om keuzes te maken over hoe ze al of niet ICT kunnen integreren in het onderwijs.

Ik verwijs naar de cijfers. Als we onderzoek van de Universiteit Gent maar ook van Mobistar mogen geloven, heeft ongeveer 98 procent van de kinderen een gsm. Dat wil nog niet zeggen dat die allemaal toegang hebben tot internet. Het is ook niet omdat je een gsm hebt met internettoegang, dat je meteen goed materiaal hebt om op een verstandige manier aan de slag te kunnen gaan. U hebt gelijk over de druk op de ouders. Het is belangrijk dat kinderen op een jonge leeftijd ook niet meteen verslaafd worden aan dat toestel. Het zal ook een kwestie zijn van het vinden van de goede middelen. We willen de scholen ondersteunen. Die opdracht is gegeven aan de Vlor.

Mevrouw Vera Celis: Ik dank u voor het uitgebreid antwoord, minister. Het is natuurlijk zeker niet de bedoeling dat we terugkeren naar de tijd van lei en griffel. De multimedia hebben een plaats gekregen in de maatschappij. Scholen moeten daarop anticiperen en dat ook een plaats geven. In het begeleidend filmpje bij het krantenartikel zie je heel aangename

dingen in een klasgroep van 4 of 5 leerlingen. In een andere constellatie, als in een groep van 20 of 25 leerlingen iedereen een mobieltje gebruikt, is het een ander verhaal. De focus ligt bij de school om te beslissen wat wordt toegelaten en wat niet.

De digitale media moet een plaats krijgen in het onderwijs. De cruciale vraag is: hoe kan leren het best worden bereikt? De rust van de leerlingen en aandachtig kunnen luisteren hebben ook hun plaats in de school en moeten die in de toekomst blijven hebben.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik ben een grote voorstander van het gebruik van nieuwe media op school. Ik was gisteren nog in een school waar nu overal iPads worden gebruikt, wat toch interessant lijkt. Dat is het vooral als het een pedagogisch nut heeft, als het leren daardoor beter wordt ondersteund en het motiverend werkt voor de leerlingen.

Ik ga akkoord met u, minister: over het gsm-gebruik op zich en deze casus hebben wij niets te zeggen. Dat behoort toe aan de autonomie van de school en kan worden bepaald in het schoolreglement, behalve wanneer er bijvoorbeeld bepaalde gezondheidsdoelstellingen in het gedrang zouden komen. Daarom wil ik u even herinneren aan een debat in de commissie vorig jaar, naar aanleiding van een document van de Raad van Europa over de mogelijke gevolgen van straling op de hersenen van kinderen vooral. Er werd toen voor gepleit om het voorzorgsprincipe te hanteren. Is er nieuws op dat vlak vanuit wetenschappelijke hoek of over de informatiesessies die minister Schauvliege zou organiseren voor scholen?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Zonder in te gaan op de pro's en contra's van het gsm-gebruik – want het behoort inderdaad toe aan de scholen om daarover regels uit te vaardigen en dat in het schoolreglement te gieten –, stoorde mij aan de uitspraken van mevrouw Verdyck en haar collega's de achterliggende gedachte dat men iets wat moeilijk betuigelbaar is in de klas uiteindelijk maar moet toelaten.

Volgens mij mag een van de opvoedkundige aspecten van een school erin bestaan de leerlingen discipline bij te brengen en hen leren respect voor de bestaande schoolregels op te brengen. Ze zullen daar in hun latere leven vaak genoeg mee worden geconfronteerd. In dat verband vind ik de uitspraken van mevrouw Verdyck en haar collega op zijn minst ongelukkig. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, wij zijn uiteraard ook voorstanders van het gebruik van multimedia. We zijn het er volledig mee eens dat dit voor alle leerlingen heel belangrijk is. De autonomie van de scholen is ook heel belangrijk. Dat wordt in de commissie vaak ter sprake gebracht.

We moeten echter opletten. De autonomie is een zaak, maar we moeten er tegelijkertijd op letten dat we geen nieuwe drempels voor bepaalde leerlingen opwerpen. Er is even over de druk op de ouders gesproken. We moeten hier absoluut voor waarschuwen. Indien dit wordt toegelaten, moet het voor elke leerling toegankelijk zijn. Een school mag, bijvoorbeeld, het feit of een leerling al dan niet wordt aanvaard hier niet afhankelijk van maken.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, u zult me moeten excuseren. Ik heb de helft van de uitleg niet begrepen omdat ik aan het sms'en was en omdat mijn ziekelijke moeder me belde. *(Gelach)*

Minister, dat is ongeveer wat gisteren op de website van het Gemeenschapsonderwijs te lezen stond. Ik verwacht van u een straffe uitspraak hierover. Iemand van het Gemeenschapsonderwijs vindt het blijkbaar noodzakelijk het gebruik van de gsm in de klas toe te staan omdat de leerlingen het toch doen.

Ik geef in de weinige vrije uren die me nog resten ook les. Ik heb in het begin van het academiejaar een uitspraak gedaan die mijn studenten heeft geschokt. Ik heb hen gezegd dat ik weet dat ze in de klas kunnen sms'en en dat ik het allicht niet zal zien, maar dat ik hen als ik het zie in september zal terugzien. Ik kan u verzekeren dat dit heel wat efficiënter is dan een wak stukje op de website van het Gemeenschapsonderwijs waarin onder meer staat dat een moeder van een student indien ze ziek is met haar kind moet kunnen spreken.

Minister, wat is dat toch voor onzin? (*Applaus bij de Open Vld, het Vlaams Belang, de N-VA, Groen en LDD*)

Blijkbaar zitten er nog heel wat verstandige mensen in het Vlaams Parlement. Indien u dergelijke onzin op die website toelaat en daar begrip voor kunt opbrengen, zeg ik zonder schroom dat ik voor een terugkeer naar de tijd van de lei en de griffel ben. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Pascal Smet: Ik voel me niet geroepen om elke uitspraak van mevrouw Verdyck, mevrouw Van Hecke of andere mensen uit het onderwijs te becommentariëren. Ik ga ervan uit dat het om verstandige mensen gaat. Indien zij hun mening willen ventileren, mogen zij dat doen. Wie daar problemen mee heeft, moet zich maar tot hen richten. Ik heb niet de ambitie, de wil of de rol om als hun advocaat, verdediger of aanklager op te treden. Dat is niet de rol die we aan de minister van Onderwijs moeten toekennen.

Een paar maanden geleden hebben we al eens een soortgelijk debat gevoerd. Ik heb toen verklaard dat ik een voorstander ben van ICT en nieuwe media in de scholen. De voorwaarde is echter dat dit een onderdeel van een weloverwogen strategie moet zijn. Er moet een toegevoegde waarde zijn. Het mag geen gadgetgehalte hebben. Dit moet niet worden toegelaten omdat de kinderen het toch doen. Daar ben ik het mee eens.

Mevrouw Vanderpoorten heeft terecht opgemerkt dat het voor elk kind toegankelijk moet zijn. We weten dat dit, zeker in deze crisistijden, voor een groot gedeelte van de ouders niet altijd evident is. De scholen kunnen de 'bring your own device'-techniek hanteren. Dit betekent dat de leerlingen alles zelf moeten kopen, meebrengen en onderhouden. Dat betekent wel iets.

Ik pleit voor een weloverwogen strategie. Om die reden heb ik de Vlor, onder meer naar aanleiding van dit debat, de opdracht gegeven samen met alle actoren een dergelijke strategie uit te werken. Ik voel me dan ook niet geroepen vandaag mijn persoonlijke mening of mijn mening als minister te geven. Ik heb trouwens ook nog niet met mevrouw Verdyck gesproken. Ik weet dat in de krant niet altijd verschijnt wat iemand heeft gezegd. Dat is ook een belangrijk element. Ik ga ervan uit dat het Gemeenschapsonderwijs oud en wijs genoeg is om een strategie te ontwikkelen. De mensen van het Gemeenschapsonderwijs zullen vernemen wat tijdens dit debat is gezegd. Ze zullen hier bij het maken van hun afweging rekening mee kunnen houden.

De opdracht is gegeven om die strategie te ontwikkelen. Het is dan ook mijn taak om te wachten tot die strategie er is alvorens daar commentaar op te geven. Laat het ons integreren in het schoolgebeuren, als het toegankelijk is en een toegevoegde waarde heeft, en niet als gadget.

Ik ben het uiteraard eens met diegenen die zeggen dat in een school jongeren ook moeten leren om aandachtig te luisteren, ook moeten leren de juiste attitude te hebben, moeten leren dat als men afspraken maakt, men die nakomt. Maar het ene sluit uiteraard het andere niet uit.

Mevrouw Vera Celis: Ik heb van u, minister, en van de collega's alle argumenten voor en tegen gehoord. Zowel in positieve als negatieve zin zijn er een aantal zaken aan te reiken. Ik denk dat u gelijk hebt als u zegt dat u uitgaat van een weloverwogen strategie zodat u kunt toepassen wat op dat moment welke multimedia binnen de school het meest aangewezen zijn. De hoofdopdracht van onderwijs is toch nog altijd kennis overdragen of leren. Ik denk dat we ook 'leren omgaan met multimedia' in de discussie moeten opnemen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het dossier Ford Genk

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister-president, collega's, goed tweeënhalve week of drie weken geleden stortte voor heel veel mensen in Limburg en daarbuiten de wereld in. De plotse mededeling van de sluiting van Ford Genk en alle daaraan verbonden gevolgen voor toeleveranciers hebben ons sindsdien in een collectieve bijna depressie gestort als het over onze arbeidsmarkt gaat.

Heel veel mensen hebben al gereageerd. De meest voorkomende vraag is: "Wat nu?" Afgelopen zondag betoogden vele duizenden in Genk om een toekomst te vragen voor Limburg, voor onze economie, voor onze industrie. Maar uiteraard ook voor de tewerkstelling van vele duizenden die nu rechtstreeks zijn getroffen, maar ook voor vele duizenden die vrezen voor hun job in de toekomst.

De Vlaamse Regering heeft sindsdien ook duidelijk niet stilgezeten. We hebben kunnen lezen dat de regering een Strategisch Actieplan Limburg in het Kwadraat (SALK) heeft aangekondigd onder leiding van de heer Daems. Twaalf experts zullen tegen januari 2013 een aantal voorstellen formuleren, zo hebben we gelezen. U hebt zelf juridisch onderzoek gevraagd. We hebben vorige week in deze plenaire vergadering hierover van gedachten kunnen wisselen om na te gaan in hoeverre Ford Genk het Toekomstcontract dat werd afgesloten, verbroken heeft. U hebt verklaard dat er juridische aanwijzingen zijn dat dit het geval zou zijn.

De vraag is dan wat we daar verder mee doen. Ondertussen hebt u ook de heer Juncker ontmoet, en u hebt met hem een gesprek gehad over de mogelijke toegang van de provincie Limburg tot een aantal speciale Europese fondsen. Limburg komt vandaag immers niet meer in aanmerking voor de cohesiefondsen die in Europa bestaan.

Minister-president, wat is nu de stand van zaken? Wat zijn de juridische consequenties? Wat zijn de doelstellingen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Collega Van Malderen, sinds de aankondiging van de sluiting van Ford Genk is er eigenlijk geen dag voorbij gegaan of de Vlaamse Regering en ikzelf zijn met dit dossier bezig geweest, net zoals we ook bezig zijn geweest met andere dossiers over sluitingen.

Vorige week hebben we de werkgroep 'Onderhandelingen Ford' voor een tweede keer bij elkaar geroepen. We hebben de vakbonden gevraagd hoe zij de onderhandelingen, ook in het kader van de wet-Renault, verder wensen aan te pakken. Er is concreet afgesproken dat zowel het kabinet van minister De Coninck als het kabinet van minister Muyters juridische ondersteuning geven wanneer er vragen zouden gesteld worden over cao's, toekomstcontracten enzovoort. Dit is het eerste concrete element.

We hebben professor Herman Daems en twaalf experten bereid gevonden – kosteloos – om zeer snel een 'Strategisch Plan voor Limburg in het Kwadraat' op te maken. Op basis van het Limburgplan en op basis van wat er al bestaat in Limburg – men moet godzijdank niet met een wit blad starten –, kan professor Daems met de experten tegen eind januari 2013 erin slagen. Hij zal ook hearings organiseren om alle betrokkenen die een inbreng wensen of kunnen doen,

te horen om het plan voldoende draagvlak en voldoende inhoud te geven. Er zal, op onze kosten, ook een consultant aan worden toegevoegd. We onderzoeken of we de wet op de overheidsopdrachten moeten naleven dan wel of we het onderhands kunnen toewijzen.

Wanneer dit plan gefinaliseerd wordt eind januari, wordt het uiteraard besproken niet alleen in de Vlaamse Regering maar ook in de taskforce. In die taskforce zitten de gouverneur, mensen van de bestendige deputatie, van de provincieraad, van de Vlaamse Regering en de Federale Regering, vertegenwoordigers van de Limburgse Reconversiemaatschappij (LRM) en de sociale partners. Deze taskforce is nog niet van start gegaan. Er zijn nog geen namen op de verschillende functies geplakt. Ik heb begrepen dat men in Limburg, over de meerderheid heen, probeert om een consensus te vinden. Ik denk dat het zeer waardevol is dat men voor die taskforce een zo groot mogelijk draagvlak gaat creëren. We zullen de taskforce zelf voorzitten. Na het voorbereiden van het plan, komt de fase van de uitvoering. Er zal hard moeten worden gewerkt om het strategisch plan uit te voeren.

Ook over het Europese luik is er al een intrafederale vergadering geweest met de Federale Regering en de Vlaamse Regering. Het is het meest hoogdringende dossier omdat op 22 en 23 november wordt gesproken over het cohesiebeleid en de budgetten. U hebt dat ook in de kranten kunnen volgen. Het cohesiebeleid is op zich een belangrijke discussie.

Een tweede belangrijke discussie is of de transitieregio's behouden blijven of niet. Als ze behouden blijven, komt Limburg dan in aanmerking? Er zijn criteria naar voren geschoven, zoals 90 procent van het gemiddelde bruto binnenlands product (bbp) in Limburg. We hebben statistische berekeningen waaruit blijkt dat Limburg nu op 96 procent zit. Het gemiddelde op Europees niveau is 100 procent. Met de ontslagen die zijn aangekondigd, komt Limburg uit op 92 procent. Dat is nog altijd niet onder de 90 procent. Vandaar dat we ook gepleit hebben om voor Limburg een bijzondere behandeling te krijgen. Er zijn voorbeelden uit het verleden: in 2007 heeft Beieren 75 miljoen euro extra gekregen omdat Angela Merkel zo goed had onderhandeld. Ook Valenciennes in Frankrijk heeft extra gekregen.

Als Limburg geen transitieregio kan worden, pleiten wij om op een andere manier een andere behandeling te krijgen: sui generis, om het mooi uit te drukken. Het is nog allesbehalve evident. Ik heb er met Jean-Claude Juncker, voorzitter van de eurozone, over gesproken. Hij was gisteren op bezoek. Ik heb er met de gouverneur van Nederlands-Limburg, Theo Bovens, over gesproken. We doen alles wat we kunnen.

Nogmaals, elke dag zijn er nieuwe acties en discussies. “Wat nu?”, is een terechte vraag, die sterk leeft bij de Fordwerknemers en de werknemers van de toeleveranciers. Gisteren hebben we met de banken nog overlegd over het bankenplan.

U hebt ook verwezen naar het juridische. We hebben een aantal juridische adviezen over de vraag of er al dan niet contractbreuk is geweest wat het Toekomstcontract betreft. Een advocaat, de heer Monard, heeft daarover publiekelijk standpunten ingenomen. We hebben ook nog ander juridisch advies. We hebben daarover ook overlegd met de vakbonden. Hun reactie komt erop neer dat ze geen lange juridische procedure willen. Dit zal mee in overweging worden genomen, en voorlopig hoeft de Vlaamse Regering ter zake geen stappen te zetten. Met de vakbonden hebben we ook gesproken over heel de problematiek van de steunmaatregelen, en ook over de problematiek van de gronden.

Voorzitter, dit is een heel delicaat en moeilijk dossier, en ik heb heel veel begrip voor de getroffen werknemers. Ik denk dat we tot nu toe heel hard en ook snel hebben gewerkt. Ik begrijp natuurlijk echter dat de mensen nog concreter willen weten waar ze heen kunnen als ze zonder werk vallen, dat ze willen weten welk werk men hun zal geven. Ik hoop echter dat dit parlement – de meerderheid en de oppositie samen – ook wel inziet dat dit niet van de ene op de andere dag kan. Daar wordt zeer hard aan gewerkt, wat ik vanzelfsprekend vind.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, ik dank u voor uw uitgebreide en ook duidelijke antwoord. Dit is een duidelijk signaal: nadat Ford zijn eigen werknemers eigenlijk

in de steek heeft gelaten, doen wij minstens ons uiterste best om ervoor te zorgen dat in tweede orde ook niet de overheid diezelfde getroffen werknemers in de steek zou laten. Integendeel, de overheid probeert een antwoord te bieden. Op een bepaald ogenblik zullen we die engagementen echter wel hard moeten maken. Naast werkkraft zullen we ook creativiteit aan de dag moeten leggen.

Als ik kijk naar het lijstje van de twaalf mensen die de heer Daems zullen bijstaan, hoop ik dat ook de nodige aandacht zal worden besteed aan de creatieve industrie. Ik hoop bijvoorbeeld ook dat de competenties zullen worden aangewend die aanwezig zijn bij het Fordpersoneel. Blijkbaar hebben zevenhonderd mensen die bij Ford werken, vandaag een statuut van zelfstandige in bijberoep. Misschien zitten daar ook de ondernemers tussen die in de toekomst Limburg mee opnieuw op de economische kaart zullen zetten.

Ik verwijs ook naar de heer Marechal, die zegt dat we niet 1 of 2 projecten nodig hebben voor Limburg, maar 85 projecten, en dat binnen 2 jaar. Als we zien wat vandaag de doorlooptijd van een dossier is, dan zal de Vlaamse Regering, los van het economische en het onderdeel van de arbeidsmarkt, alle zeilen moeten bijzetten om ervoor te zorgen dat we bijvoorbeeld op het gebied van vergunningen die doorlooptijd van projecten gevoelig inkorten. Zo zullen we ervoor zorgen dat, als er projecten zijn, die ook klaar staan om mensen opnieuw aan de slag te helpen.

Minister-president, tot nader order start u geen juridische procedure op. Mag ik dat besluiten? Die procedure zou als een stok achter de deur worden gehouden.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Geachte leden, afgelopen zondag zijn we daar met duizenden gaan stappen. Veel leden waren daar ook aanwezig.

Minister-president, ik denk dat de Europese dimensie nu heel erg belangrijk is. Er zijn de Europese steunmaatregelen, de Europese instanties. Dat is altijd interessant. Ik draai al heel lang mee, en herinner me dat er begin jaren 90 in Limburg de formule bestond van de reconversievennootschappen, een vennootschapsvorm waarvoor een bijzonder gunstig fiscaal regime gold. In die periode heeft dat investeerders aangetrokken voor Limburg, en ons opnieuw economisch wind in de zeilen gegeven. Ik meen me te herinneren dat Europa die vennootschapsvorm toen uiteindelijk niet heeft aanvaard. Kan dat eventueel niet eens opnieuw met de Europese instanties worden bekeken? Geld is uiteraard ook altijd heel hartelijk welkom, maar dat zijn instrumenten om investeerders naar Limburg te lokken. Ondanks het economische noodweer waarin we ons bevinden, zijn er immers nog altijd mensen die investeren en banen creëren. Door dat gunstige fiscaal regime krijgen ze een instrument om tegen het tij in te gaan. Die reconversievennootschappen hebben dat bewezen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, uw antwoord heeft heel duidelijk aangetoond dat u en de Vlaamse Regering oprecht bezorgd zijn om wat er gebeurd is bij Ford Genk en dat u er werk van maakt om een zo groot mogelijk draagvlak te creëren. Dat vraagt zeer veel overleg. U bent ook duidelijk bereid om dat te doen, om een zo groot mogelijk draagvlak te creëren, om oplossingen te vinden en een engagement aan te gaan ten aanzien van de mensen in Limburg.

Ik heb twee bijkomende vragen en opmerkingen. Ik heb hier niets gehoord over het globalisatiefonds. Misschien heb ik dat net gemist.

Ik heb ook een randbemerking, waarover we het ook in de commissie hebben gehad. We moeten opletten met wat we gaan doen in Limburg. Ik neem aan dat u daar ook op gewezen hebt bij de taskforce die nu is opgestart. We moeten erop letten dat de initiatieven ook volledig passen in het groot aantal plannen dat we hebben gemaakt voor heel Vlaanderen, voor de transformatie van de Vlaamse industrie. We kunnen van Limburg een speerpunt

maken, zodat die provincie de leiding neemt in die transformatie. Door de tegenspoed die de Limburgers nu kennen, kunnen ze daar een grote rol in spelen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik dank de minister-president en de regering natuurlijk voor de niet-aflattende aandacht voor het probleem bij Ford. Ik dank ook de collega voor zijn vraag. We hebben die vraag natuurlijk ook amper vijf dagen geleden in de commissie gesteld. We moeten dus ook maar eens kijken naar de efficiëntie van het parlementaire werk.

Minister-president, tijdens die commissievergadering hebt u gezegd dat in het overleg met de Federale Regering, Vlaanderen de leiding zou nemen in het dossier. Daarom bent u ook naar de heer Juncker gestapt. Ik heb gelezen dat u hem ook intens hebt geknuffeld, maar dat u geen geld hebt gekregen. Voor het vervolg van het dossier – de vraag of Limburg wordt erkend als een bijzondere Europese regio – zal het echter Elio Di Rupo zijn die de heer Juncker moet knuffelen.

Minister-president, welke afspraken zijn er tussen u en de Federale Regering, tussen u en de heer Di Rupo zodat we in Vlaanderen zeker zijn dat hij het dossier niet mismeeestert?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, ook mijn fractie dankt u voor de inspanningen van de Vlaamse Regering. Het is goed dat er een strategisch actieplan komt. Ik begrijp dat het niet overhaast wordt opgesteld. Als ik echter lees wat de ambitie is die de heer Daems in een aantal kranten formuleert, dan verbaast het me enigszins dat er nog maar een eerste aanzet wordt gegeven. Hij zal de situatie van de bestaande bedrijven bekijken. Hij zal natuurlijk ook de impact van de sluiting bekijken. Hij zal ook bekijken waar mogelijk nieuwe bedrijven kunnen komen en waar middelen gegenereerd kunnen worden.

Minister-president, ik vraag me af of al die gegevens niet voorhanden zijn bij bijvoorbeeld de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij van Limburg. Dat zouden toch zaken moeten zijn die men bijna automatisch uit de lade haalt om daarmee te werken. Moeten we niet aan de taskforce vragen of ze sneller concrete maatregelen voorstelt om de eerste noden te lenigen? Er zal inderdaad een lange termijn nodig zijn om het actieplan te implementeren, maar het verbaast me toch dat op dit moment nog een aantal basisgegevens moeten worden gezocht.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister-president, een paar weken geleden werd hier fel gedebatteerd over veerkracht. Ik denk dat de Vlaamse Regering daar ook blijk van heeft gegeven. Onmiddellijk na het drama werd actie ondernomen om het strategisch plan te ontwikkelen, met een duidelijke deadline wanneer het klaar moet zijn. Er werden duidelijk een aantal bakens uitgezet waarmee we verder moeten en kunnen werken.

Het is belangrijk dat we naar de toekomst kijken, maar ik wil toch even teruggrijpen naar het verleden en aansluiten bij de tweede vraag van de heer Van Malderen over de mogelijke contractbreuk. Mag ik ervan uitgaan dat de piste van het onderzoek inzake de eventuele contractbreuk toch nog even in de mouw wordt gehouden, hetzij als onderhandelingsmiddel, hetzij om op termijn toch nog een aantal van die middelen te gebruiken?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister-president, afgelopen zondag hebben we inderdaad duizenden deelnemers welkom mogen heten in Genk. Dat was een krachtig signaal van solidariteit. Die solidariteit was trouwens van een totaal andere orde dan degene die we vandaag zien in het kader van de Europese actiedag, waarbij de vakbonden delen van het openbaar vervoer, van het economisch leven in dit land half lam leggen. Maar dat terzijde.

De Vlaamse Regering heeft inderdaad een aanzet gegeven met het verzoek aan twaalf experts om een strategisch actieplan voor Limburg uit te werken. Dat actieplan zal natuurlijk alleen

maar op het moment dat het gefinaliseerd is, namelijk eind januari 2013, daadkrachtig kunnen functioneren indien ook de Vlaamse Regering er het gepaste gevolg aan geeft.

Minister-president, we weten allemaal dat daar uiteraard niet alleen Europese maar ook provinciale en allicht Vlaamse middelen tegenover zullen moeten staan. In welk budget voorziet u voor de uitwerking van dit actieplan en voor de algemene relance van de Limburgse economie in de begroting van volgend jaar?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Malderen, er wordt ook rekening gehouden met de creatieve industrie en de zelfstandigen. Velen zijn immers zelfstandigen in bijberoep.

Wat de juridische procedure betreft, moeten duidelijke afspraken worden gemaakt met de vakbonden, die zich nu in de onderhandelingsfase bevinden. Wij gaan geen juridische procedures opstarten los van het overleg tussen de Forddirectie en de vakbonden. De vakbonden wensen niet in een juridische procedureslag terecht te komen. Wij zullen daartoe dan ook geen initiatieven nemen. We hebben dat juridisch advies echter nog altijd in de mouw.

Mijnheer Keulen, u hebt gelijk wanneer u zegt dat het Europees verhaal meer is dan middelen proberen los te krijgen. We hebben al gesproken over de reconversievennootschappen. Verder wordt onderzocht in welke mate wij voor bepaalde regio's reconversiezones en -vennootschappen in het leven kunnen roepen. We hebben nu al informatie dat in bepaalde delen van Frankrijk zulke reconversievennootschappen actief zijn. Onze administratie bekijkt dat verder. We komen daar zeker nog op terug. Vraag is ook of Europa dat toelaat. Wanneer men het toelaat voor Frankrijk, dan toch ook voor Vlaanderen, veronderstel ik.

Mijnheer Diependaele, ik heb niet gesproken over het globalisatiefonds omdat ik geen volledig overzicht heb gegeven. Het globalisatiefonds moet pas aangesproken worden wanneer het sociaal plan en de begeleiding van de werknemers aan de orde zijn. Dat dossier wordt voorbereid. De regels voor het globalisatiefonds zijn gewijzigd. Er is discussie over de vraag of de werknemers van Ford en de toeleveranciers daarvoor in aanmerking komen. Ook dat dossier wordt verder bekeken en voorbereid door de bevoegde diensten. U hebt gelijk dat we met het strategisch plan Limburg niet nog eens het warm water moeten uitvinden. In Limburg is al heel wat aanwezig. Verder zijn er al acties zoals Vlaanderen in Actie, het Nieuw Industrieel Beleid enzovoort. Ik ga ervan uit dat dit allemaal een beetje in elkaar past. Dat lijkt me de meest efficiënte manier van werken.

Mijnheer Vereeck, wij nemen de leiding in dit dossier, schouder aan schouder met de Federale Regering. Wat ik nog niet heb kunnen bereiken is dat, wanneer de regeringsleiders en staatshoofden van de Europese lidstaten bij elkaar komen, wij daar ook aanwezig kunnen of mogen zijn. Het is een heel duidelijke afspraak op Europees niveau dat het financieel meerjarencader, het cohesiebeleid en de budgetten een oplossing zullen krijgen binnen die onderhandelingen. Ik ben daar niet gevraagd. Daar is ook niet veel plaats. De regeringsleider van België gaat wel, bijgestaan door de minister van Financiën. Zij voeren daar de onderhandelingen. Wij hebben wel contact met het kabinet van premier Di Rupo. Zij waren ook aanwezig op die intrafederale vergadering waar ik daarstraks naar verwezen heb en zij weten wat de zorgen zijn. Ik zal niet zelf kunnen onderhandelen, dat is me voorlopig nog niet gegund. Ik vermoed dat het overleg over het financieel meerjarencader van Europa, waarvan die cohesie een onderdeel is, nachtwerk zal worden. Wij zijn stand-by, zoals altijd. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

Het overleg is nog niet begonnen, maar ik ga er wel van uit dat er goed zal worden teruggekoppeld.

Trouwens, men gaat daar ook beslissen over het landbouwbudget enzovoort. Het gaat over belangrijke beslissingen met gevolgen voor Vlaanderen. Het is niet alleen dit probleem; er zijn er ook nog andere, als het over dat budget gaat.

Mijnheer Watteuw, er zijn heel wat cijfers voorhanden. Het warm water moet niet opnieuw worden uitgevonden. Er zijn toch wel accenten en keuzes die moeten worden gemaakt. Ik hoop dat het rapport van de experts onder het voorzitterschap van Herman Daems keuzes maakt. U zegt altijd dat keuzes moeten worden gemaakt. We hebben aan de experts gevraagd ons een plan te geven met de juiste keuzes voor Limburg, waar we verder aan kunnen werken.

Mijnheer Ceyskens, op uw vraag over de contractbreuk heb ik al geantwoord. Dat ligt niet terug in de kast, maar we gaan het niet direct terug in gang zetten of een juridische procedure starten.

Mijnheer Janssens, we hebben het daar in de commissie over gehad: het is geen goede discussie om eerst na te gaan hoeveel middelen er moeten zijn en dan uit te zoeken hoe we met die middelen kunnen omgaan. Het is wijs om dat om te draaien: eerst te weten welk plan moet worden uitgevoerd en dan de middelen te zoeken die daarvoor nodig zijn. We hebben al 57 miljoen euro geblokkeerd. Dat is meer dan 2 miljard Belgische frank. Men zegt wel: toen de mijnen sloten, hebben we 100 miljard frank gekregen. Dat begrijp ik, maar het zou niet verstandig zijn – los van het feit dat we eerst inhoud moeten hebben en dan de discussie over de middelen – want het debat met Ford moet nog worden gestart. We gaan ervan uit dat Ford inspanningen doet in natura en we gaan ook na wat Europa kan doen.

We weten dat de uitvoering van een plan altijd financiële middelen vraagt. We hebben zelf al een eerste pakket op tafel gelegd en zullen in de komende weken en maanden nagaan hoe we aan budgetten moeten komen. Ik wil hier ook geen valse hoop creëren. Budgetten zijn voor de Vlaamse Regering een uitdaging omdat we dat geld dan elders moeten halen. Buiten de 57 miljoen euro is het debat nog niet geopend omdat we wachten op het strategisch plan.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, we hebben twee maanden voor het rapport. We hebben twee jaar om jobs te creëren in Limburg. Dit wil zeggen dat we elke dag zullen moeten werken en samenwerken. Uit uw antwoord leid ik af dat die bereidheid er is op het Belgische en Vlaamse niveau. Ik heb heel wat meer bedenkingen bij Europa. Uit uw antwoord leid ik af dat Europa zegt dat het nog niet slecht genoeg gaat in Limburg om daar geld naartoe te pompen. Dan denk ik dat een Europese actiedag vandaag echt wel op zijn plaats is.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Lode Vereeck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, de actuele vraag die hier is geagendeerd, is amper enkele dagen geleden letterlijk aan bod gekomen in de commissie. De vraag ging niet over een onderdeel, maar ook over de stand van zaken. Ik denk dat dat geen efficiënte manier van werken is. Waarom u deze actuele vraag hebt toegelaten, laat ik aan uw wijsheid over. Het is in elk geval opmerkelijk dat u ze hebt toegelaten omdat het nog maar zo kort geleden is dat we die discussie hebben gevoerd.

Voorzitter, ik stel voor dat we op basis van artikel 21 van ons reglement op regelmatige basis in een ad-hoccommissie, zoals we die ook voor Oosterweel hebben gehad, samenkomen. Anders gaan we dubbel werk doen. Sommige vragen zijn letterlijk dezelfde en sommige antwoorden ook. Met uw goedkeuring zal ik in het Uitgebreid Bureau op basis van artikel 21 die ad-hoccommissie voorstellen.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, u hebt vandaag zelf een reserve actuele vraag ingediend, en die gaat ook over het dossier Ford Genk. Er waren zelfs vier reservevragen over Ford Genk. De actuele vraag van de heer Van Malderen was een van die vier. U hebt een actuele vraag ingediend om aan de minister-president te vragen: “welke concrete afspraken zijn gemaakt tussen de Federale en de Vlaamse Regering in het kader van de opvolging van het dossier Ford Genk opdat de aanpak zo efficiënt mogelijk zal verlopen?”.

Ofwel was dat een andere Vereeck.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, voor alle duidelijkheid, dat is een heel specifieke vraag over een nieuw element. Dit is een vraag naar de stand van zaken. Alle maatregelen worden nog eventjes overlopen. Dat is een geweldige truc: alles opsommen en naar de stand van zaken vragen. Ik had één specifieke vraag over één nieuw onderwerp.

Ik vind het laag-bij-de-gronds dat u het zo speelt, maar we zijn dat van u gewoon.

De voorzitter: Dat laatste moet u terugnemen, mijnheer Vereeck. Ik heb het helemaal niet laag-bij-de-gronds gespeeld. U hebt een reserve actuele vraag ingediend over Ford Genk. U gaat niet oordelen of de vraag van de heer Van Malderen beter of slechter was dan die van u. Dat zal ik wel beoordelen. Dat is de bevoegdheid van de voorzitter.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Steve D’Hulster tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de reactie van de Vlaamse Regering op de aanbevelingen van het burgerinitiatief G1000

De voorzitter: De heer D’Hulster heeft het woord.

De heer Steve D’Hulster: Afgelopen weekend legde het burgerinitiatief G1000 een eerste reeks slotconclusies neer. Na een grondige werkmethode mondden de conclusies uit in een aantal heldere aanbevelingen. Ze hebben die formeel aan de politiek overgemaakt: aan de zeven parlementen. Vanuit de politiek zijn er al reacties gekomen. Ik denk dat het een zeer waardevol initiatief is, waar we als politici ideeën en inspiratie uit kunnen putten. In het kader van ViA hebt u met heel veel spilfiguren uit de samenleving en captains of industry gepraat om inspiratie en ideeën op te doen. Kunt u of uw regering dat ook doen met de conclusies van de G1000? Hoe ziet u dat? Bent u bereid om die mensen te ontvangen? Bent u bereid om de conclusies te bespreken en/of door te spelen aan uw collega’s?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, initiatieven zoals de G1000 zijn een verrijking voor de democratie. Zulke initiatieven moeten zeer positief worden bekeken en opgevolgd. De inspraak van de burger kan niet ruim genoeg zijn. Wat dat betreft, heb ik alleen maar lof voor dit initiatief.

Op 10 november werden de eerste conclusies naar buiten gebracht in het rapport ‘Hoe omgaan met werk en werkloosheid in onze samenleving?’ Dat was het resultaat van 32 deelnemers uit alle hoeken van het land. Dat moet worden meegenomen. Als men een onderhoud wenst, zullen wij daar graag op ingaan. Ik heb het document nog niet gelezen, dat moet ik eerlijk toegeven. Ik had andere prioriteiten, die vele uren extra werk meebrachten. Het is geen enkel probleem om die mensen te spreken. U hebt verwezen naar ViA; ook met Pact 2020 hebben we heel veel mensen bevraagd. De G1000 kan interessante ideeën van de burgers opleveren. Ik zal ze graag ontvangen en het rapport zo snel mogelijk doornemen. Niet alles wat ik er al van gelezen heb, viel onder mijn bevoegdheid.

De heer Steve D’Hulster: Ik dank u voor uw bereidheid, minister-president.

Naast de inhoudelijke inspiratie die uit dit uitzonderlijke initiatief kan voortvloeien, is ook de methodiek de moeite van het bekijken waard. De methodiek is waardevol en kan een draagvlak creëren om participatie te organiseren. Bij sommige grote projecten is het draagvlak en de participatie moeilijk. Misschien kunnen we uit de procedures van de G1000 lessen trekken.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil de heer D'Hulster feliciteren met zijn vraag. Ik vind het van buitengewoon groot belang dat een parlement naar de burger luistert. Dit is een van de modelinitiatieven in Europa van hoe je met burgerparticipatie kunt omgaan. Het heeft zijn hoogtes en zijn laagtes, maar het is bijzonder verdienstelijk.

Als u hen ontvangt, minister-president, doe dat niet uit erkentelijkheid voor wat zij gedaan hebben, maar uit erkentelijkheid voor wat de Vlaming, de burger, het middenveld in dit land aanbrengt aan ideeën en kritische reflectie over het beleid en de vormgeving van de samenleving. Het is met die mensen dat we de samenleving moeten vormgeven, meer nog dan met u en met mij, bij wijze van spreken.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, ik denk dat de vraagsteller uw verfijnde vorm van humor niet gesnapt heeft. Eerst spreekt u over een schitterend initiatief en zegt u dat burgers betrokken moeten worden bij het beleid, en ik neem aan dat u dat ook meent. Dan zegt u dat de eerste conclusies vooral over werk en werkloosheid gaan, en opgesteld zijn door 32 man. Dat was al een eerste nuancering. En dan hebt u nog gezegd dat de zaken die daar besproken werden, niet tot de beleidsdomeinen behoorden waarvoor wij bevoegd zijn.

Mijnheer D'Hulster, u moet de minister-president misschien iets beter leren kennen. Hij heeft een bepaalde lichte vorm van cynisme. Hij heeft u in feite het bos ingestuurd. Hij heeft eigenlijk gezegd: dat zijn heel brave mensen, maar als ik rekening moet houden met de mening van 32 mensen op onze beleidsdomeinen, waarbij het voor het overige gaat over zaken waarvoor ik niet bevoegd ben, dan moet u de draagwijdte van de minister-president toch wel inschatten.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Minister-president, het valt niet te ontkennen dat er, over alle partijgrenzen heen, soms wat ruis zit op de vertaalslag tussen wat burgers willen en wat parlementen en regeringen doen. Dat is een algemene vaststelling. In die zin passen initiatieven als de G1000 perfect in de vraag van de burger naar meer inspraak, meer samenspraak, meer tegenspraak.

Het is dus geen bedreiging, veeleer een opportuniteit, een opportuniteit om te zorgen voor wat meer draagvlak, voor een verbreding van de politieke besluitvorming. Ik gebruik het werkwoord 'verbreden', eerder dan 'verdiepen'.

Ik had hetzelfde gevoel bij uw woorden van waardering als de heer Van Hauthem: ze waren zacht smalend. Hoe dan ook vind ik dat uw woord van waardering wat laat komt. Het is enkel op basis van een repliek op de vraag van de heer D'Hulster dat u vandaag zegt dat u de geleverde inspanningen waardeert en dat u de mensen zult uitnodigen. Dat vinden wij niet goed genoeg. Wij vragen een open, constructieve houding ten overstaan van initiatieven als deze, omdat Open Vld de omslag naar een meer participatieve democratie zo snel mogelijk wil maken.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, er zijn mensen die twijfelen aan mijn ernst ter zake. Ik ben begonnen met te zeggen dat dit een verrijking is van de democratie. Ik kan alleen maar vaststellen dat er 32 mensen zijn die die conclusies hebben opgemaakt. Wat daar fout of respectloos aan zou zijn, ontgaat mij even.

Ik kan de bal terugspelen, mijnheer van Rouveroj: dit parlement is per definitie geïnteresseerd bij een element van verrijking van de democratie. Tenzij mij iets ontgaan zou zijn, hebt u ook geen publieke uitspraken van waardering gedaan, behalve vandaag dan. Het kan mij natuurlijk ontgaan zijn, waarvoor mijn excuses. (*Opmerkingen van de heer Sas van Rouveroj*)

U komt misschien niet altijd in de kranten wanneer u iets zegt, maar dat overkomt mij ook wel.

Collega's, ik heb veel respect voor zo'n initiatief. Laat dat duidelijk zijn. Hoe moeten we daar nu mee omgaan? Het is een bijkomend element, toegevoegd aan bepaalde discussies die ook in dit Vlaams Parlement plaatsgrijpen. Ik heb begrepen dat de voorzitter bij een van die bijeenkomsten aanwezig was. Ik sta ervoor open, met respect.

In deze moeilijke tijden zijn duidelijke lijnen en plannen van absoluut belang. Inspraak moet ook leiden tot uitspraak, namelijk een beleid waarin men de problemen aanpakt. Dat is in deze moeilijke tijden absoluut noodzakelijk.

De heer Steve D'Hulster: Ik ga proberen niet te veel te interpreteren wat nu de draagwijdte is van wat u zegt, minister-president, of het humor- of ernstgehalte ervan. Ik wil besluiten dat dit soort initiatieven – zoals ook 'Antwerpen aan 't Woord' er een is – een meerwaarde kunnen bieden. Dat zijn geen zaligmakende antwoorden, maar het zijn wel initiatieven die een bijdrage kunnen leveren tot het 'pimpen', het verrijken van de democratie. Wij moeten daar als politici onze ogen en oren voor openen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot het bankenplan van de Vlaamse Regering na het recente overleg met de banksector

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, bedankt om daarnet niet al het antwoord te geven want dan zou ik hier met mijn mond vol tanden staan. Mijn vraag gaat over het bankenplan, waarvan ongeveer midden september een eerste keer sprake was. De signalen vanuit de ondernemerswereld dat heel wat ondernemingen problemen hadden met het verkrijgen van financiering door de banken vormden toen de aanleiding. Volgens de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) zou het gaan om 25 procent. Ik moet daar meteen aan toevoegen dat de Belgische Federatie van de Financiële sector (Febelfin) die cijfers nuanceert en eigenlijk ontkent. Maar we hebben in elk geval toen wel gevoeld dat er met de banken rond de tafel moest worden gezeten. U hebt dat gedaan.

Een tweede beweging kwam er bij de sluiting van Ford Genk. Toen was er het ongetwijfeld goedbedoelde charmeoffensief van de banken. Zij kondigden toen aan dat ze voor de ontslagen werknemers, of de werknemers die zullen worden ontslagen, inspanningen zullen doen. Dat werd nadien uitgebreid.

Mijn concrete vraag gaat over wat gisteren in de media stond. U had aangekondigd dat u tegen 13 november een plan zou voorleggen. Wij hebben ons ondertussen in de commissie Financiën en Begroting voorgenomen om op 11 december een hoorzitting te houden over dat plan, om er eventueel vanuit het parlement iets aan toe te voegen. Deze ochtend lazen we dat bepaalde engagementen werden aangegaan. Ze werden nog niet goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Het gaat over drie zaken. Eerst en vooral zouden de banken toezeggingen hebben gedaan om aan de ontslagen werknemers toegevingen te doen met betrekking tot rentetarieven. Zij zouden eventueel de termijnen aanpassen. Een tweede punt is dat er een highlevelgroep komt om dat op te volgen. Maar mijn concrete vraag gaat over het derde: de banken zouden in 1 miljard euro steun voorzien. Maar daar zou een garantie van de Vlaamse overheid tegenover staan. Die garantie is voor mij onduidelijk. Hoever gaat dat engagement precies? Waarin is dat opgenomen? Ik weet dat er bij Gigarant voor nog 1 miljard euro marge is zonder dat u daarvoor naar het parlement zou moeten komen. Wat is precies dat engagement?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, we zijn inderdaad gisteren opnieuw bij elkaar gekomen met langs de ene kant Febelfin en alle banken van enige envergure, en langs de andere kant de werkgeversorganisaties, de topmensen en de Vlaamse Regering. We zijn samengekomen om dat aangekondigde bankenplan in een verdere fase te brengen. Ik heb mij geëngageerd om daarover in de commissie tekst en uitleg te komen geven. Maakt u zich geen zorgen: er zijn langs onze kant geen engagementen genomen die wat voorbarig zouden zijn omdat daarover in de Vlaamse Regering en zeker ook in dit parlement kan worden gesproken. Hoewel u gelijk hebt: voor Gigarant is de maximumgrens van 1,5 miljard euro door dit parlement decretaal goedgekeurd.

Ik heb vooraf aan de banken laten weten dat wij waarborgen kunnen geven en dat wij een aantal instrumenten hebben, maar dat het toch goed zou zijn dat de banken nu zelf eens zeggen tot wat zij bereid zijn. Dan zullen wij bekijken hoe wij met onze waarborgen zullen omgaan. Gisteren hebben de banken dat goed begrepen en zij hebben een eerste stap gezet.

Die stap bestaat uit twee delen. Wat Ford Genk betreft, hebben zij gezegd dat zij voor alle bedrijven die sluiten, een regeling zullen uitwerken voor de werknemers. De banken zullen een zorgtraject aanbieden.

Ze hebben gezegd dat ze tegen het einde van deze maand een volledige kwantitatieve benadering zullen hebben van het aantal werknemers en het aantal leningen. Over het zorgtraject, het uitstellen van aflossingen en de vermindering van de intresten, hebben ze gezegd dat ze, als ze de omvang van het probleem kennen, verdere concrete informatie zullen geven.

Een tweede element betreft de problematiek van de toeleveranciers en van bedrijven die in moeilijkheden komen naar aanleiding van sluitingen. Het gaat over de toeleveranciers van Ford Genk, maar ook over die op andere plaatsen. Ze hebben gezegd dat ze alles in kaart zullen brengen en een ‘case by case’-benadering zullen doen, dat ze maatwerk zullen aanbieden met een aantal mogelijkheden.

Dat is het eerste. Wij hebben gezegd: “oké, dat is een engagement van de banken”. De banken hebben gezegd dat ze er, eenmaal ze een volledig beeld hebben, verder met ons over willen spreken. Op zich is dat geen probleem, maar het is in eerste instantie een stap van de banken in de richting van wat sommigen een charmeoffensief noemen. Ik heb er op zich geen probleem mee, maar ze zullen wel, nu de verwachtingen in de markt zijn gezet, een aantal zaken concreet moeten verduidelijken, zo niet zullen hun cliënten wellicht ook duidelijke taal spreken.

Dan is er het tweede deel, de krachtlijnen van het bankenplan. We hebben er in de commissie al over kunnen spreken. Ook hier was mijn vraag: “banken, zeg nu eens waartoe u bereid bent”. Want iedereen weet intussen dat we bijkomende garanties kunnen geven en dat er over die garanties vragen worden gesteld in dit parlement en in de commissie. Ze houden risico’s in, we moeten opletten voor de schuldgraad en onze rating. Dit zijn trouwens terechte opmerkingen. De banken hebben ook daarover gisteren voor de eerste keer duidelijk gemaakt waartoe zij bereid zijn.

Er is een akkoord dat om de zes maanden de highlevelgroep bij elkaar komt – ik meen dat dit niet echt het probleem is. Het gaat om topbankiers en topmensen van de werkgeversorganisaties met de Vlaamse Regering. Een aantal knelpunten voor de kmo-financiering worden verder aangepakt, dat heeft te maken met wederbeleggingsvergoedingen, de kaskredieten en het kredietdossier.

Mijnheer Watteeuw, we hebben gisteren ook verder gesproken over de financiering van de groene economie, over de groene waarborg die we hebben ingesteld op vraag van de bedrijfswereld, maar waar tot nu toe nul dossiers van gerealiseerd zijn. De vraag is daar welke aanpassingen er komen. Moet de premie, die 0,25 bedraagt, verlaagd worden? Moet de lijst van technologieën uitgebreid worden?

Dan is er het vierde en laatste punt, namelijk de problematiek van de langetermijnfinanciering na Basel 3. Wij hebben in het verleden gezegd dat we met Gigarant tot 1,5 miljard euro kunnen gaan, dat we nu rond de 500 miljoen euro zitten en dus nog 1 miljard euro hebben, maar dat we die waarborg niet geven als er niet ook iets heel duidelijk op tafel wordt gelegd door de banken. Dat is gisteren gebeurd. De banken hebben gezegd dat ze voor de kmo-fondsen 1 miljard euro op tafel willen leggen. Enfin, het is iets genuanceerder: buiten de 1 miljard euro, zeggen ze dat ze 150 miljoen euro kapitaal willen waarvan 75 miljoen euro door de banken zelf en de rest gewaarborgd.

Wij vonden dit een duidelijke communicatie van de banken. Dat miljard euro ligt nu op tafel. Wij, onze experts, zullen nu bekijken in welke mate wij onze waarborgen daaraan verbinden. Gisteren werd afgesproken dat de experts van Gigarant, de heer Fiers en anderen, dit nu technisch zullen voorbereiden, daarna zal er opnieuw met de banken worden samen gezeten. Het gaat ook naar de Vlaamse Regering en het kan ook hier worden toegelicht.

Dit is de stand van zaken. Het is een niet onbelangrijke stap: 1 miljard euro dat de banken in een kmo-fonds willen samenbrengen om langetermijnfinanciering, van zes tot vijftien jaar, mogelijk te maken. Het is de eerste keer dat de banken zich hier uitdrukkelijk over hebben uitgesproken. Ik vind dat een goede zaak. Nu wordt dit verder geconcretiseerd.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, ik heb begrepen dat er nog geen concrete engagementen zijn aangegaan door de Vlaamse Regering, zeker niet in verband met de waarborgen en dergelijke meer. We zullen hier zeker nog over spreken in de commissie, dit komt zeker nog terug.

In mijn ogen, als ik kijk naar wat er op papier stond in de nota die u ons midden september heeft bezorgd, was wat het bankenplan dan zou inhouden behoorlijk mager. We moeten daar eerlijk in zijn. Die nota was voornamelijk een opsomming van de bestaande instrumenten. Maar nu staan we duidelijk een hele stap verder. U hebt vooral gesproken over de inspanningen die de banken willen doen voor dat zorgtraject, voor mensen die tegenslag hebben door een ontslag of wat dan ook. Verder is er een engagement van de banken om geld vrij te maken voor de andere financiering van bepaalde kmo's. We zitten op de goede weg. We volgen het verder op, om de details beter te kennen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, de financiering van onze kmo's is een terechte bezorgdheid. Over het voorstel om de waarborgen te verstrekken via Gigarant hebben we al een kritische opmerking gegeven, macro-economisch, in verband met de risico's die eraan verbonden zijn voor de openbare financiën van de Vlaamse Regering. U kent ons standpunt. Micro-economisch is er een gevaar van 'moral hazard', namelijk dat het gedrag van de verzekerde wijzigt door de verzekering of het gedrag van de beschermde wijzigt door de bescherming. Simpelweg gaan de banken natuurlijk meer risico's durven te nemen, de risicovolle – te risicovolle – dossiers zullen ze in Gigarant stoppen en de andere houden ze voor zichzelf. Welke extra voorwaarden hebt u gesteld of welke afspraken hebt u gemaakt zodat er geen probleem bestaat van moreel risico bij de banken?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, ik heb uit bepaalde hoeken een interessante invalshoek gehoord. Het bankenplan is natuurlijk vooral gericht op ondernemingen, en terecht: de financieringsproblemen zijn er. Maar de vraag is of we niet ook bezig moeten zijn met de moeilijkheden bij de financiering van projecten van lokale overheden. Als we over het bankenplan spreken, moeten we ook eens kijken naar de kleine spaarders, die hun geld zien wegsmelten door de inflatie. Het is een interessante focus. Bovendien moeten we de bestaande waarborgregeling eens kritisch evalueren, een beetje aansluitend op wat de heer Vereeck zegt. Is het niet logisch dat bij de zware waarborgen, via Gigarant, bijvoorbeeld ook tewerkstellingsgaranties worden gevraagd? Die evaluatie zou moeten gebeuren. Bent u daartoe bereid, minister-president?

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Minister-president, wij juichen natuurlijk toe dat u al veel tijd hebt geïnvesteerd om te proberen onze bedrijven te ondersteunen die moeilijkheden ondervinden. Concreet over die 1 miljard euro: 150 miljoen euro zou rechtstreeks door de banken ter beschikking worden gesteld en volgens de krant – u hebt dat niet gezegd – zou 850 miljoen euro gebeuren via obligatieverstreking door institutionele beleggers en vermogende klanten. Van die 150 miljoen euro nemen de banken maar 75 miljoen euro waarborg op zich en de rest kan eventueel worden doorgeschoven naar Gigarant. Ik vind het een beetje eigenaardig dat de banken maar 150 miljoen euro beschikbaar kunnen stellen, wetende dat er in België 230 miljard euro geparkeerd staat op spaarboekjes, waarvan het grootste deel dan nog in Vlaanderen.

Uiterekend vandaag, terwijl u uw nek uitsteekt om de bedrijven te helpen, worden ons vanuit Wallonië stokken in de wielen gestoken. Ik raad u aan, als er nog eens over staatshervorming wordt gesproken, dat u niet naar de karavaan kijkt, maar de leiding van de karavaan neemt, om in Vlaanderen meer bevoegdheden te kunnen hebben.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Minister-president, de nv Gigarant, opgericht in 2009 midden in de bankencrisis, heeft haar nut bewezen om waarborgen tegenover kredietverschaffing te kunnen stellen. Dat was nodig.

Uw bankenplan heeft de verdienste de banken bij de les te houden. Ze hebben rechten, maar ze hebben vooral heel veel plichten ten opzichte van de samenleving, gelet op de ontielig zware inspanningen die de Federale Regering en de Vlaamse Regering met belastinggeld hebben gedaan. Wat mij betreft, hebben ze veel meer plichten dan rechten.

Ik las in het artikel: “In ruil voor dat financiële manna voor de economie engageert Kris Peeters zich om geen bijkomende lasten te leggen op de financiële sector.” Daarin ben ik geïnteresseerd.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Voorzitter, ik wil drie opmerkingen maken.

Ten eerste, het zorgtraject charmeert me. Misschien betreft het een charmeoffensief van de banksector. Ik vraag alleszins dit goed op te volgen. Dit kan misschien worden uitgebreid. De werknemers van Ford Genk en de toeleveringsbedrijven hebben nu natuurlijk problemen. Uiteindelijk gaat het om de dagdagelijkse problemen van mensen die worden ontslagen. Indien de banksector daarvoor een interessante methodologie zou ontwikkelen, zouden we misschien kunnen vragen dit uit te breiden. Dit zou niet enkel interessant kunnen zijn voor de werknemers die in de problemen zitten. Het kan eigenlijk ook voor de banksector zelf een voordeel inhouden. De banken moeten tenslotte op termijn het kapitaal recupereren dat ze hebben geleend.

Ten tweede, wat de langetermijnfinanciering, de kmo-fondsen, Gigarant en de waarborgregeling betreft, wil ik me aansluiten bij wat de heer Van Mechelen net heeft verklaard. De banken hebben ook plichten. Onze bijkomende waarborgregeling zal het de banken wat makkelijker maken kapitaal ter beschikking te stellen. De financiële sector heeft de verplichting kapitaal ter beschikking te stellen. Ik hoop dat onze waarborgregeling de banken niet zal toelaten de uitoefening van die plicht wat te verminderen. Het gaat om het evenwicht tussen de waarborgregeling en de verantwoordelijkheid van de banksector zelf. Dit lijkt me een moeilijke oefening. Hier moet op worden toegekeken.

Ten derde, ik wil nog even herhalen wat daarnet al over de beschikbaarheid van spaargeld is gezegd. Er kan heel wat spaargeld worden gemobiliseerd. Dit kan ook worden gebruikt om andere sectoren, namelijk de publieke sector en de non-profitsector, te financieren. Daar is ook een behoefte aan investeringen. Er zijn problemen om kapitaal te lenen. Misschien moeten we op dat vlak ook een initiatief nemen.

Minister-president Kris Peeters: Wat Gigarant betreft, heeft het Vlaams Parlement me een decretale machtiging verstrekt om nog een tandje bij te steken. We zullen dat met veel zorg doen. We zullen rekening houden met eventueel afwijkend gedrag of misbruik.

De eerste vraag die hier is gesteld, had betrekking op het strategisch plan voor Limburg. Er is me gevraagd de economie te stimuleren. Er zijn een aantal instrumenten die ik hiervoor kan inzetten. Een van die instrumenten bestaat in het verstrekken van waarborgen. We hebben het hier in de commissie ook al over gehad. Voor elke euro aan waarborg wordt 2,3 euro geïnvesteerd.

De verstrekking van waarborgen houdt natuurlijk een risico in. Ik heb dat nooit ontkend. Wat de dossiers betreft waarvoor Gigarant een waarborg heeft verleend, moeten we hout vasthouden. Er is nog geen enkel groot dossier terug onze richting uitgekomen. Dat is evenwel niet uitgesloten.

Het Vlaams Parlement kan twee richtingen uit. Indien me een vrij offensieve benadering van de situatie in Limburg wordt gevraagd, zal ik Gigarant en andere instrumenten moeten inzetten om de economische activiteiten aan te moedigen. Het is het een of het ander. Ik kan niet alles maar laten begaan en ervan uitgaan dat de economie en de bedrijven het zelf wel zullen regelen en tegelijkertijd zwaar op dit punt inzetten.

Mijnheer Watteeuw, wat Gigarant betreft, kan de kennis ter zake nog wat worden verhoogd. Er is een tewerkstellingsvoorwaarde aan verbonden. Wij hoeven daar niet over te discussiëren. In verband met Volvo Cars hebben wij een waarborg verstrekt. Daar is een duidelijke werkgelegenheidsgarantie aan verbonden. Wat Gigarant betreft, is dat eigenlijk al opgelost.

Er zijn me ook vragen over de andere actoren gesteld. Aangezien actuele vragen kort moeten worden beantwoord, ben ik niet volledig kunnen zijn. De banken zijn ook bereid om voor pps-projecten instrumenten in het leven te roepen. Dit geldt niet enkel voor de Vlaamse, maar ook voor de lokale pps-constructies. De banken willen dit nader bekijken.

De particulieren zijn hier, met uitzondering van het zorgtraject voor Limburg, niet aan bod gekomen. De oorsprong van het debat is de credit crunch. Het is moeilijk kredieten te vinden. Voor kmo's zijn de kredieten duur of zijn de voorwaarden zwaar. We moeten onze focus behouden. Anders verzeilen we in een discussie waarvan ik niet weet waar ze zal eindigen.

Mijnheer Tack, de banken hebben ons gisteren duidelijk gemaakt waartoe ze bereid zijn. We hebben daar akte van genomen. Nu volgen de onderhandelingen over welke waarborgen moeten worden gegeven, en of die hoger of lager zullen zijn dan wat is voorgesteld door de banken.

Mijnheer Van Mechelen, ik dank u voor de positieve, ondersteunende reactie. De banken hebben inderdaad ook plichten. Maar als ik de banken iets zou willen opleggen, moet ik daar

natuurlijk de bevoegdheden voor hebben. En inzake toezicht en bankenreglementering heeft Vlaanderen niet echt veel bevoegdheden, om het zacht uit te drukken. Het zinnetje waar u naar verwijst, hebben we opgenomen omdat het voor de banken een niet onbelangrijke pledge betekent, namelijk een bedrag van 1 miljard euro. De banken weten dat men er op andere niveaus aan denkt om bankentaksen te verhogen of in te voeren. Ze willen dus een slag om de arm houden. Als de andere overheden hen zo zwaar zouden aanpakken dat ze dat zelf niet zien zitten, dan willen ze opnieuw met ons kunnen samenkomen. Ik heb in de media ook gezegd dat de banken enigszins bezorgd zijn dat overheden hun extra lasten zouden opleggen. Doordat ik niet over de bevoegdheid of regelgeving beschik om de banken iets op te leggen, heb ik gezegd dat ik niet van plan ben om dat te doen, omdat ik het ook niet kan – maar dat laatste is niet toegevoegd aan het zinnetje waarnaar u verwijst. Dat is de context waarin die uitspraak moet worden geplaatst.

Mijnheer Sannen, wat betreft het zorgtraject: ook hier moeten we stap per stap de banken meenemen in een andere benadering, meer in hun maatschappelijke rol. Het gaat voorzichtig de goede richting uit, maar we moeten wel niet te wild enthousiast zijn. De banken moeten, in die rechten- en plichtenbenadering, in de realiteit misschien nog meer doen. De banken zijn natuurlijk onderlinge concurrenten. We moeten daarom nog verder bekijken of het over één kmo-fonds gaat of over verschillende fondsen van verschillende banken. Dat de banken ook plichten hebben, hebben ze nu ook ingezien. We moeten dat nu op een goede manier vormgeven. Ze hebben natuurlijk heel wat spaargelden, maar dat geld is wel van ons allemaal. Datzelfde geldt voor de waarborgen die wij aanbieden: dat zijn belastinggelden. Het evenwicht moet behouden blijven. Wij waarborgen de belastinggelden, zij bieden op een goede manier een extra ondersteuning aan de economie en aan de bedrijven. Het is de bedoeling van het bankenplan om dat te realiseren.

De heer Matthias Diependaele: Het antwoord op de bijkomende vragen heeft aangetoond dat er nog heel wat onduidelijkheid is over het engagement, maar dat zullen we de volgende weken te weten komen. Vanuit het parlement en de commissie Financiën en Begroting kunnen we hopelijk nog op tijd een inbreng doen.

Het ABVV heeft intussen een persbericht verstuurd waarin zij erover klagen dat ze niet betrokken zijn bij de gesprekken. Dit heeft natuurlijk alles te maken met het feit dat dit begonnen is als een initiatief voor de financiering van bedrijven.

Ik ga volledig akkoord met de heer Van Mechelen. Dit bankenplan heeft alleen al die verdienste dat het gewezen heeft op de plichten van banken. In die zin sprak ik daarnet ook over hun charmeoffensief ten opzichte van Ford Genk. De banken zullen wel nooit de liefdadigheidsinstellingen worden waarop wij hopen, maar ze hebben wel ingezien dat ze bij de publieke opinie aan geloofwaardigheid hadden ingeboet. Met hun engagementen zullen zij proberen dit beeld terug te draaien, en dat zou een goede zaak zijn.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de UA-studie betreffende de efficiëntie van de kinderbijslag en de voorbereiding van een hervorming ervan, in het licht van de geplande overheveling naar de gemeenschappen bij de zesde staats-hervorming

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de voorbereiding van de bevoegdheids-overdrachten in uitvoering van het Vlinderakkoord

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister-president, ooit was ons systeem van kinderbijslag zeer vooruitstrevend en een van de beste van Europa. Vandaag is het helaas voorbijgestreefd, zeer duur en ondoeltreffend. Dat zijn de resultaten van de studie over armoede en kinderbijslag van het Centrum voor Sociaal Beleid.

Het Vlinderakkoord voorziet in de overheveling van de kinderbijslag naar Vlaanderen. Dat is misschien het ideale moment om het systeem grondig te hervormen. De vraag is alleen hoe Vlaanderen dat zal doen. De N-VA heeft bij monde van minister Bourgeois al een duidelijk standpunt ingenomen en heeft gepleit voor een gedeeltelijke inkomensgerelateerdheid, dit tot grote tevredenheid van mevrouw Lieten en de sp.a, die dat willen gebruiken als een van de mogelijke instrumenten in de strijd tegen kinderarmoede. Ik ben benieuwd wat de Gezinsbond hierover zal denken. De CD&V houdt de lippen stijf op elkaar en heeft misschien nog geen standpunt. Minister-president, u hebt in de media al wel aangekondigd dat het een uniek moment is om grondig na te denken over de kinderbijslag. U zegt: “Wij hebben die bevoegdheid niet gekregen om een klakkeloze kopie te maken van het federale model.” Dat vind ik bijzonder positief als uitgangspunt.

Minister-president, het is heel belangrijk om snel werk te maken van een breed debat over de wijze waarop Vlaanderen, na de overheveling – want dat is nog altijd niet gebeurd – in de toekomst de kinderbijslag zal organiseren. Hopelijk worden het Vlaams Parlement en andere actoren betrokken.

Minister-president, op welke wijze bereidt de Vlaamse Regering de overdracht van de kinderbijslagen naar Vlaanderen voor?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Niets is wat nog lijkt. Naar aanleiding van de studie over de kinderbijslag van het Centrum voor Sociaal Beleid hoorde ik de N-VA – die altijd voor een uniforme kindpremie heeft gepleit – plots zeggen dat de kinderbijslag wel kan worden gemoduleerd in functie van de armoede. Uw andere viceminister-president, mevrouw Lieten, zei dat er ook nog andere mogelijkheden waren maar haaste zich om gisteren in de commissie bij de bespreking van haar beleidsbrief, te zeggen dat ze het eigenlijk wel eens was met de N-VA. Ik ben benieuwd naar het standpunt van uw partij en zelfs naar het standpunt van de Vlaamse Regering, aangezien u minister-president bent.

Minister-president, er is inderdaad meer. Gisteren hebben we het even gehad over de overheveling van bevoegdheden van Wonen. Een zeer gevoelige materie. Vandaag hebben we het over kinderbijslag. Morgen zal het allicht gaan over ouderenbeleid en over de tegemoetkoming aan bejaarden. Overmorgen zal het misschien gaan over de arbeidsmarkt-bevoegdheden die overkomen.

De vraag is hoe uw regering er tussen nu en 2014 mee zal omgaan. Gaat dit onderwerp worden van een soort van steekvlampolitiek, van ideetjes die alle partijen in functie van de verkiezingen van 2014 naar voren zullen brengen, of gaat u de touwtjes zelf in handen nemen en een breed maatschappelijk debat organiseren waar alle actoren en ook dit Vlaams Parlement bij betrokken zijn? Ik pleit voor het tweede en ik ben benieuwd naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik mag op deze vraag antwoorden in mijn hoedanigheid als minister-president, maar ook omdat bepaalde kranten zeggen dat ik mijn kinderbijslag moet afgeven op basis van een aantal studies die recentelijk verschenen zijn.

De vragen van mevrouw Dillen en Vogels beslaan een aantal aspecten. Over de voorbereiding van de staats hervorming heb ik hier uitvoerig bericht. Wij gaan met een groenboek werken en met een timing. In dat groenboek zullen een aantal elementen worden

opgenomen, zeker ook de kinderbijslag. Het wordt voorbereid door de verschillende collega's. Collega Vandeurzen is uitermate goed geplaatst om, samen met zijn administratie, een aantal elementen in het groenboek op te nemen.

Als dus de vraag is of de Vlaamse Regering daarmee bezig is, dan is het antwoord ja. Is er een timing afgesproken? Ja. Zal dit dan ook worden besproken in het Vlaams Parlement? Ja. Er is dus heel duidelijk een beslissing van de hele Vlaamse Regering over de methodiek: er komt een groenboek tegen midden 2013.

Mevrouw Dillen, wat de kinderbijslag betreft, hebt u er heel terecht op gewezen dat er over de inwerkingtreding nog enige onduidelijkheid is. U moet nu niet beginnen over mijn federale collega's en zo. Er is nog geen duidelijkheid. Er is nog geen beslissing, als ik goed ben geïnformeerd, over de inwerkingtreding van die zesde staats hervorming, en er is zeker nog geen beslissing over de kinderbijslag. In het Vlinderakkoord staat immers dat er met betrekking tot die kinderbijslag eerst moet worden gelijkgetrokken. Als dat dan is gelijkgetrokken, wordt het overgedragen. Dat heeft ook een budgettaire implicatie voor de federale overheid, maar ik heb daar geen zicht op. Alstublieft, begin straks nu niet over mijn federale collega's. Daar is nog geen beslissing over genomen.

Dan zijn er de twee studies. Er is verwezen naar Frank Vandenbroucke, die per definitie zeer interessante en wijze elementen aanbrengt in het debat. Hij stelt zelf dat een aspect van ons systeem is dat we aan iedereen iets geven, waardoor diegenen die het echt nodig hebben, te weinig krijgen en diegenen die het niet echt nodig hebben, ook iets krijgen. Dat is de synthese die ik maak van de rijke gedachtegang van de heer Vandenbroucke. Dan is er mevrouw Cantillon, die stelt dat het zeker mogelijk is om de kinderarmoede aan te pakken via de kinderbijslag of het toekennen van sociale toeslagen, zij het niet alleen zo.

Die twee studies zijn van zeer groot belang en moeten mee in overweging worden genomen. Ze moeten grondig worden geanalyseerd. Ze geven onder meer duidelijke elementen over de doelmatigheid van de huidige sociale toeslagen en de wijze waarop die kunnen worden hervormd om de kinderarmoede aan te pakken. Armoedebestrijding en -preventie zijn een belangrijk element bij de kinderbijslag, maar dat is niet het enige wat wordt beoogd met die kinderbijslag. Het gaat over een mix tussen horizontale en verticale herverdeling enzovoort.

Er zijn mensen die daar nu al uitspraken over doen. Het is niet zo dat ik de lippen op elkaar houd, maar als men uitspraken doet, dan moet men die natuurlijk ook kunnen onderbouwen. Dat moet men goed beseffen. Men moet bijvoorbeeld weten dat er ook sprake is van extra middelen enzovoort. Ik wil absoluut niet belanden in een situatie zoals we die hebben gekend met de hypothecaire aftrek, toen mensen berichten kregen dat er plots iets zou veranderen. Momenteel bevat het dossier te weinig elementen om daar uitspraken over te doen die men ook verder kan bediscussiëren. Ik ben daar dus zeer voorzichtig in. Toen een journalist me opbelde, heb ik verklaard dat er iets voor te zeggen valt om dit niet gewoon te kopiëren en te plakken. Ik ga nu echter geen voorafnames doen. Ik ga geen goedkope uitspraken doen in de ene of de andere richting, om daarmee misschien iemand blij te maken. Neen, dat moet met kennis van zaken gebeuren, met alle elementen en studies op tafel. Ik ben het ermee eens dat, als dit naar Vlaanderen komt, dit een unieke mogelijkheid biedt. Er is dan een momentum waarvan we gebruik kunnen maken om dat op Vlaams niveau anders en beter te doen dan dat nu gebeurt. Daar ben ik persoonlijk van overtuigd, en daar wil ik ook voor gaan, maar met kennis van zaken. De koppeling van sociale toeslagen aan het inkomen, en niet langer aan het statuut, is een van de elementen, maar er is ook het recht van het kind en dergelijke. Voor we het weten, belanden we in een discussie met Kind en Gezin en de Gezinsbond en zo, waarbij we op een bepaald ogenblik dan moeten zeggen dat we nu niet verder kunnen, omdat we onvoldoende elementen hebben om het debat te voeren.

Ten slotte is een tabula rasa ook niet wijs als dit bij ons terechtkomt. Het is niet wijs om alles van tafel te vegen en een nieuwe wereld te willen creëren. We vertrekken natuurlijk van een aantal gegevenheden, van een aantal zaken die zijn opgebouwd. We moeten nu ook niet alle

gezinnen sterk verontrusten, zodat ze zich afvragen wat er nu zal gebeuren met die kinderbijslag.

Voorzitter, ik verontschuldig me voor het iets langere antwoord. Wat de methodologie voor de zesde staats hervorming betreft, dat ligt vast. Wat het concrete dossier betreft, ik heb met heel veel wijsheid gereageerd, zoals het een minister-president betaamt.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister-president, ik dank u voor het toch wel uitvoerige antwoord.

Voor alle duidelijkheid, ik en mijn fractie pleiten niet voor een tabula rasa van het hele systeem. Dat hebt u me ook niet horen zeggen. Dat een en ander grondig moet worden herzien, daar zijn we het, denk ik, allebei over eens. Niemand heeft de volledige wijsheid in pacht, maar elke fractie, en uw partij ook neem ik aan, zal toch wel hebben nagedacht over de manier waarop die kinderbijslag moet worden ingevuld. De N-VA heeft daarover een duidelijke uitspraak gedaan. Ik neem toch aan dat minister Bourgeois spreekt voor de N-VA. Minister Lieten heeft gisteren een duidelijke uitspraak gedaan. Ze werd niet tegengesproken door de sp.a-leden in de commissie. Ik neem aan dat uw partij daarover ook wel een bepaalde visie heeft.

Minister-president, u antwoordt eigenlijk niet op mijn vraag. U verwijst naar het groenboek. Bent u bereid een breed maatschappelijk debat te organiseren met betrokkenheid van het hele parlement? Ik durf erop aandringen daar zeer spoedig werk van te maken. Ik heb genoteerd dat de timing van het groenboek midden 2013 is. Dat is te laat. U moet veel vlugger handelen als u klaar wilt zijn tegen 2014. Dat is toch de datum die in het Vlinderakkoord wordt vooropgesteld om de kinderbijslag naar ons over te hevelen.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister-president, ik meende in uw stem hetzelfde vleugje cynisme te ontdekken toen u het had over de heer Frank Vandenbroucke als wanneer u over de G1000 sprak. Ik kan me vergissen. (*Opmerkingen van minister-president Peeters*)

Ik voelde dat toch zo een beetje aan.

Ik denk ook dat u het niet goed begrepen hebt. Uiteindelijk weten we allemaal wel dat er een groenboek zal komen. Maar dat is een groenboek geschreven door ambtenaren. En ik heb heel veel respect voor ambtenaren, maar het zijn niet de ambtenaren die de toekomst uittekenen van Vlaanderen. Ze moeten de technische elementen op tafel leggen.

Ik krijg ook een klein beetje schrik als ik de lees wat de heer De Wever zegt in hetzelfde krantenartikel waarin u aan het woord was. Het zou politiek onfatsoenlijk zijn om nu nog, voor de verkiezingen, grondige wijzigingen aan te brengen aan het systeem van kinderbijslag. Minister-president, de kracht van de verandering – en daar gaat het hier toch over als we het over de kinderbijslag hebben – kan toch niet gebaseerd zijn op de toevallige meerderheid na één verkiezing.

Als we het hebben over het Vlaanderen van morgen en over de sociale bescherming die we in Vlaanderen willen uitbouwen, dan gaat het over een debat dat gelijkstaat met het debat dat we destijds, vijftig jaar geleden, hebben gevoerd over de sociale zekerheid. Dat is een debat dat wordt gevoerd met het hele middenveld. Daarna geldt het primaat van de politiek. De ambtenaren voeren uit. Het is het primaat van de politiek. Het zijn die politici die uitmaken welke richting we met Vlaanderen uitmarcheren.

En Frank Vandenbroucke heeft vandaag gelijk. Dit is een ongelooflijke opportuniteit om van Vlaanderen een moderne regio te maken met een moderne Vlaamse sociale bescherming. En u hoort dat uit mijn mond: de Vlaamse sociale bescherming. Maar met de overdracht van de kinderbijslag, de overdracht van de woonbevoegdheid, de overdracht van de tegemoetkoming aan bejaarden hebben we een immens pakket in handen om gestalte te geven aan Vlaanderen. En ik wil mee discussiëren over welk Vlaanderen dat morgen moet worden. Dat gaat niet alleen op basis van een groenboek.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, als ik u hoor over deze bevoegdheid die onze richting uitgaat, maak ik me enigszins zorgen. De overdracht van de bevoegdheid, en zeker die van de kinderbijslag, biedt natuurlijk enorme opportuniteiten om aan Vlaanderen te bewijzen dat we het beter zullen doen dan de federale overheid.

Met de kinderbijslag kunt u de armoede gedeeltelijk sturen. Uit de armoedestudie blijkt dat het aantal kinderen soms in relatie staat tot armoede. We hebben een sturingsmechanisme. We moeten misschien afstappen van het systeem: hoe meer kinderen, hoe meer vreugd, hoe meer kinderbijslag. We moeten dit instrument ook te baat nemen om het integratieprobleem aan te pakken. Het aantal kinderen bij allochtonen en bij autochtonen loopt sterk uit elkaar. Dit zou een sturingsmiddel zijn om dit op een gezonde manier aan te pakken. Het maakt me niet uit dat die kinderbijslag inkomensgerelateerd is.

Er komen een aantal middelen onze richting uit waarmee we onze maatschappij kunnen sturen en bijsturen. Ik hoop dat we daar een open debat over kunnen voeren dat tot maatregelen leidt, en geen omfloerst debat waarbij we in hetzelfde Belgicistisch discours terechtkomen als altijd wanneer het over deze materie gaat.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Wij voeren een interne discussie. Er circuleren al heel wat nota's die blijkbaar nog niet zijn gelekt.

Dit is een heel belangrijk instrument waarover grondig moet worden gediscussieerd. We zullen niet werken met een ballonnetje of met ideetjes die we zullen lanceren. Het gaat hier over een deel van het gezinsbeleid. Armoede zal daar een element van zijn, maar niet het enige. Het is vooral een instrument om een gezinsbeleid te voeren.

Minister-president, ik treed u bij dat we moeten wachten op de cijfers waarmee zal worden gewerkt. In afwachting moeten we de mensen niet bang maken dat ze hun kinderbijslag zouden verliezen. Dat zou een totaal verkeerde benadering zijn van deze gigantische opportuniteit die we krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: We moeten inderdaad gebruik maken van deze opportuniteit om het systeem veel beter te maken. Dat is de essentie van de staatshervorming. Wat we zelf doen, doen we beter. Ik ga ervan uit dat wanneer dit pakket zal worden overgeheveld, we het effectief beter zullen doen. Een belangrijk element is de vereenvoudiging van het systeem en van de verschillende bijdrages en lasten in functie van de verschillende groepen.

We willen af van de rangorde. Er bestaan vandaag ongeveer tweehonderd verschillende uitkeringen. Dat is een enorme administratieve last en daarmee gepaard gaande kost. In Vlaanderen moeten we ook nagaan wat er vandaag allemaal bestaat: de maximumfactuur in onderwijs, studiebeurzen in onderwijs enzovoort.

Zoals op veel andere domeinen zullen we ook hier moeten zorgen voor een totaalplaatje. We hebben in deze plenaire vergadering al vaker minidebatten gevoerd in het kader van de zesde staatshervorming. Ik denk echter dat we dringend een echt debat moeten voeren, los van welke bevoegdheden er nog komen en hoeveel middelen daartegenover staan. Dit parlement moet klaar zijn. De dag dat die bevoegdheden worden overgedragen, moeten we weten wat we zullen doen. Dan moeten we niet meer beginnen te discussiëren en zoeken. Ik ben vragende partij om daar werk van te maken.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord

De heer Bart Van Malderen: Twee studies, los van elkaar en op korte termijn, maken een evaluatie van het kinderbijslagsysteem en wijzen op de opportuniteit van de zesde

staats hervorming. Een aantal collega's hebben terecht gewezen op de band met bijvoorbeeld kinderopvang. Het standpunt van onze partij is in beide dossiers bijzonder duidelijk, maar ik wil het nog een beetje verruimen.

We moeten ons voorbereiden op een debat over de doelstellingen en de architectuur, maar ook de financiële middelen van de Vlaamse sociale bescherming, onze Vlaamse sociale zekerheid. Die komt op ons af. Dat debat moeten we in alle rust en met de nodige ijver voeren. Wij zijn in elk geval bereid om het aan te gaan. We zijn voor een massieve, solidaire Vlaamse sociale bescherming en we zijn bereid om daar de middelen voor uit te trekken. We kijken uit naar het debat dat velen hier al hebben aangekondigd.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, als Vlaanderen de bevoegdheid krijgt, moeten we die uiteraard volwaardig uitoefenen. De overdracht van kinderbijslag is zeker een opportuniteit voor ons allemaal om het hele systeem tegen het licht te houden. De discussie moet in het parlement worden gevoerd. De N-VA heeft haar huiswerk al gemaakt en gaat uit van een forfaitair basisbedrag, dat gelijk is voor iedereen. Het enige onderscheid bestaat erin dat het leeftijdsgerelateerd is. We willen ook een bijkomende forfaitaire toeslag op basis van zorgnoden. En we willen ook een bijkomende forfaitaire toeslag voor gezinnen onder de Europese armoedegrens. Dat zijn onze drie uitgangspunten.

In het toekomstige systeem willen we de middenklasse, dus de tweeverdieners, niet treffen. Ze hebben al genoeg lasten te dragen. We moeten alles in het geheel bekijken. Dit is niet het moment om diep op deze discussie in te gaan, maar we moeten de hoofdlijnen duidelijk maken. Ik ben nieuwsgierig naar het debat hierover.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Er zijn nog wat onduidelijkheden in de discussie. We hebben afgesproken dat de Vlaamse Regering met een groenboek komt. Mevrouw Vogels, dat is niet geschreven maar wel voorbereid door ambtenaren. Het groenboek zal de goedkeuring wegdragen van de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering wil verder in discussie gaan, ook met het Vlaams Parlement. Er zullen dan hoorzittingen worden georganiseerd en het middenveld moet er dan ook bij worden betrokken. Dat is een duidelijke werkwijze. Dit degraderen tot een boek van ambtenaren is een beetje te kwader trouw, en dat is niet cynisch bedoeld.

Wat de inwerkingtreding betreft: ik wil wel, maar we hebben daar tijd voor. Ik ga ervan uit dat de kinderbijslag niet voor 2014 aan Vlaanderen zal worden toevertrouwd. Waarschijnlijk zal het nog later zijn. Het moet eerst nog worden gelijkgeschakeld, er moet nog een budget voor zijn enzovoort. We hebben nog tijd om een serieus en sereen debat te voeren over alle elementen die erin staan.

Ik kan het debat nog voeden. Het gaat over de kinderbijslag, maar als de loonkost nog altijd een probleem is, dan gaat het debat ook over wel of niet arbeidsgebonden risico's. We kunnen dat debat nog verder opentrekken. Dan gaat het niet over de vraag of we het aantal aparte regimes gaan verminderen. Het debat moet ten gronde worden gevoerd. Daartoe zijn we ook bereid. Elke fractie en elke partij bereiden zich daar het best op voor. Als links en rechts van alles wordt gelanceerd, gaat het niet de goede richting uit. Daar staan de mensen niet direct op te wachten, wel op een goed geargumenteed debat in het Vlaams Parlement.

Dat zullen we ook doen, voorzitter. De vraag naar een debat op basis van dat groenboek kan ik namens de Vlaamse Regering positief beantwoorden.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister-president, ik ben het niet eens met de wijze waarop u dit dossier wilt aanpakken. Wachten op de resultaten van het groenboek is zorgen voor zinloze vertraging, want de tijd dringt. We moeten onmiddellijk werk maken van een breed maatschappelijk debat en een grondige discussie in dit parlement. Wachten tot medio 2013

over iets dat misschien, misschien, een jaar later in werking zal treden, dat is absoluut laattijdig.

Ik wil eindigen met een duidelijke waarschuwing uit de studie, wijze woorden van een partijgenoot van u, minister-president: “Er dreigt een gevaar voor immobilisme, de splitsing is een uiterst complexe operatie die vele jaren in beslag kan nemen. Het komt er dus op aan de noodzakelijke hervormingen voor te bereiden en de overheveling van de bevoegdheden rond de kinderbijslag snel, pragmatisch en efficiënt en gecoördineerd door te voeren.”

Enige vertraging bij de voorbereiding is dan ook absoluut niet aanvaardbaar. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Mieke Vogels: Minister-president, ik heb het woord cynisme in de mond genomen, niet toen ik het had over de ambtenaren, maar toen ik het had over uw referentie aan Frank Vandenbroucke. Ik heb te veel respect voor ambtenaren om daar cynisch over te doen.

Het grote verschil tussen uw visie, mijn visie en blijkbaar ook die van de heer Dehaene, is dat u het debat vooral wilt reduceren tot een technisch debat. U wilt eerst de cijfers hebben, we moeten eerst de contouren kennen, we moeten eerst alles weten, en we mogen vooral geen ongerustheid creëren. Met dat soort angst, minister-president, gaan we nooit iets veranderen.

Wat we nu moeten doen, is met open vizier een debat voeren over de richting van het gezinsbeleid. Verandering is altijd moeilijk. Verandering kunnen we alleen maar realiseren als we een voldoende breed draagvlak creëren via het middenveld, met kennis van zaken. Dat wil niet zeggen dat we de cijfers tot na de komma moeten kennen. Dat wil zeggen dat we moeten weten waar we in Vlaanderen naartoe willen, welke waarden we in de sociale bescherming willen inschrijven.

Verandering, minister-president, kunnen we alleen verkrijgen door in alle openheid met de mensen te praten, niet door schrik te hebben, niet door de angst dat men misschien wel eens zou kunnen denken dat we wat willen afpakken van de mensen. Met die houding zal er nooit iets veranderen in Vlaanderen. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het Festival van de Creativiteit en de hefbomen voor een innovatieve en creatieve economie

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, collega's, minister, economie krijgt de laatste tijd zeer veel aandacht in de media, en in dit huis in de plenaire vergadering en in de commissies. Jammer genoeg gaat het altijd over de destructieve kant van onze economie. We zien veel jobs verloren gaan, bedrijven die sluiten en wegtrekken. Dat schept een heel negatief beeld.

Economie is een verhaal van creatieve destructie. Alle politici hier weten dat we daar op een empathische en begeleidende manier mee moeten omgaan. Het wordt echt dramatisch als er geen creatieve kant meer is.

Minister, het voorbije weekend was ik in de Kempen. Ik heb daar collega's van CD&V gezien, die waren daar wel. Vrijdagnamiddag vond daar de oprichting van de Kempense Innovatieraad (KIR) plaats. Er waren vijfhonderd starters en grote bedrijven. Ik was aangenaam verrast dat er in de Kempen nog heel wat creatie is. We waren natuurlijk allemaal ontgoocheld dat u daar niet was.

Daarna volgde daar het Festival van de Creativiteit. Heel het weekend zag ik daar mensen die vol goesting zitten om te ondernemen, om iets te starten. De heer Van Malderen zei dat er in Ford Genk een aantal zelfstandigen in bijberoep zijn. Mij is in het weekend opgevallen hoeveel mensen in de Kempen zelfstandig in bijberoep zijn, en eigenlijk iets willen aanbrengen wat ze kunnen ondernemen.

Ik vond het eerlijk gezegd heel jammer dat de politiek amper thuis heeft gegeven. Ik begrijp dat men de destructie moet begeleiden, en soms zelfs wat nalopen, maar we moeten de creatie voorlopen. En daar zie ik niets van.

Minister, ik had heel graag uw inlevingsvermogen gezien in de creatieve kant van onze economie.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik ben het volledig met u eens, mevrouw Ceysens, dat de destructie vaak veel aandacht krijgt en de creatie soms te weinig, terwijl we die nochtans hard nodig hebben en we er heel veel op inzetten. Ik ben zeer positief over het initiatief dat in de Kempen is genomen door de KIR, om heel wat kennisinstellingen en bedrijven de krachten te laten bundelen om voor heel die regio positieve ideeën en projecten op te zetten.

Het Feest van de Innovatie heeft zeker en vast mijn steun, op verschillende gebieden. Ik had mijn aanwezigheid toegezegd, maar jammer genoeg heeft de actualiteit mij een beetje ingehaald. Wij hebben vrijdag op de ministerraad van de Vlaamse Regering uitgebreid gesproken over het begeleiden van die destructie, maar ook over hoe we de creatie van nieuwe tewerkstelling in Limburg kunnen organiseren. Daarna hebben we ook een vergadering met de vakbonden daarover gehad. Ik heb mij dan ook te elfder ure moeten verontschuldigen. Ik heb het een klein beetje proberen goed te maken door à la minute een videoboodschap op te nemen en door te zenden.

U mag daaruit zeker niet afleiden dat ik het initiatief geen warm hart toedraag, integendeel. Het is het initiatief dat als eerste is opgenomen in onze campagne 'Richting Morgen'. Het staat ook prominent op de website. We hebben het ook financieel ondersteund: een groot deel van de werkingskosten zijn via Flanders DC geïnvesteerd.

Ik heb mij verontschuldigd bij de initiatiefnemers dat ik er door de actualiteit niet kon zijn, maar ik steun het initiatief volledig. Ik ben het met u eens dat we juist die creatie en innovatie moeten stimuleren en dat we elke gelegenheid moeten aangrijpen om dat in de kijker te zetten.

Mevrouw Patricia Ceysens: Het is heel fijn dat u zegt dat u er niet bent geraakt, maar het festival duurde het hele weekend. Heel veel mensen daar snakten naar wat politieke aandacht voor die creatieve kant en wilden absoluut aanbrengen wat zij nog willen ondernemen.

Het moet mij van het hart dat in deze legislatuur innovatie als iets top-down wordt gezien, terwijl er beneden, bottom-up, zoveel goede initiatieven zijn. U moet uw hefboomen veel meer inzetten voor wat de ondernemers en de industrie zelf aanbrengen, om van daaruit te valoriseren. Al wat er stond – of het nu de Waterstofregio of het project Generaties was – komt allemaal uit de vorige legislatuur. U hebt het schip Simon Stevin gedoopt. Dat zijn allemaal zaadjes die gezaaid zijn in de vorige legislatuur. Ik zie niet één zaadje dat in deze legislatuur is gezaaid en waar in de volgende legislatuur iemand op kan valoriseren.

Ik wil nog één voorbeeld aanhalen dat ook op dat festival ter sprake kwam. Vlaanderen is vandaag top in 3D-printing. In de wereld wordt dit omschreven als een mogelijke nieuwe industriële revolutie. Prachtige voorbeelden zijn het Limburgse bedrijf Melotte en Materialise uit Leuven. De Vlaamse Regering moet voor dit concrete project, dat beneden is opgeborreld en waar we de wereldtop in hebben, de hefboom gebruiken om er iets mee te doen. Maar ik zie niets van dat alles. Veel plannen, maar geen actie.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Mevrouw Ceysens, dank voor de aandacht die u voor de Kempense regio hebt en om dit op de agenda te zetten. Het voorbije weekend was inderdaad een succes. Minister Lieten zal dat intussen wel vernomen hebben. Het Festival van de Creativiteit, een initiatief van de Kempense Innovatieraad, vond inderdaad het hele weekend plaats.

De sterkte van het initiatief en de werking is er door de bundeling van alle krachten, die samen onder één vlag werken aan innovatie. Het succes van het initiatief van dit weekend had te maken met het feit dat Turnhout dit jaar Cultuurstad was. Door de samenwerking tussen innovatie en cultuur is dit een succes geworden. Ik ben ervan overtuigd dat innovatie niet alleen zuiver op innovatie moet inzetten. Zeker als de creatieve economie verder moet worden ondersteund – wat op zich heel goed is –, is de samenwerking met andere domeinen, bijvoorbeeld cultuur, noodzakelijk om dat tot een succes te brengen. Dat hebben we dit weekend duidelijk gezien. Ik wil dus vragen om in de toekomst in het beleid rekening te houden met de samenwerking met andere domeinen omdat dan pas die win-winsituatie kan worden gecreëerd.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mevrouw Ceysens, ik ben het eens met zowat alles wat u hebt gezegd. We zijn daarop al heel dikwijls ingegaan, ook met de minister van Innovatie. U weet zeer goed dat ik, vanuit de meerderheid, heel kritisch ben voor haar beleid. Maar als deze actuele vraag enkel gaat over of minister Lieten aanwezig was op één bepaald element, dan vind ik dat bijzonder triestig. Dan heb ik het gevoel dat ik hier mijn tijd zit te verdoen.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw Smaers, ik ben het met u eens. We zijn het er allemaal over eens dat we daar voldoende aandacht voor moeten hebben. Maar de Vlaamse Regering heeft daar heel wat aandacht voor. Ik geef een voorbeeld. Samen met minister-president Peeters hebben wij een actieplan rond creatieve industrie opgemaakt. Daarin zitten verschillende acties die in uitvoering zijn. Of kijk naar de hele campagne ‘Richting Morgen’ die we lanceren. De baseline daarvan vat onze speerpunten samen: technologie, wetenschappelijk onderzoek, innovatie en creativiteit. Wij hebben daar uitdrukkelijk voor gekozen omdat ik ervan overtuigd ben dat die wisselwerking enorm belangrijk is. Daar worden ook initiatieven voor opgezet. We zijn onder andere een ‘project call’ aan het lanceren voor projecten die een wisselwerking zouden kunnen genereren tussen de creatieve sector en de industriële sector.

Mevrouw Ceysens, ik ben het totaal niet eens met uw opmerking dat wij niet voldoende aandacht geven aan bottom-upinitiatieven. Integendeel. Wij hebben die initiatieven op geen enkele manier ingekort. Wij hebben op geen enkele manier de budgetten voor bottom-upinitiatieven verminderd. Wij hebben ze zelfs verhoogd. Kijk naar de budgetten van het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT), die we hebben verhoogd. Of de budgetten voor de kenniscentra en de incubatoren. We doen niets anders dan die mogelijkheid creëren. Vorige week nog heb ik op het platform van iMinds, waar heel de technologiesector en de creatieve sector samen waren, het initiatief gelanceerd waarbij iMinds incubatiecentra gaat oprichten in verschillende provinciehoofdsteden om daar jonge en creatieve mensen de kans te geven om start-up's te realiseren waarbij ze goedkoop samen zouden kunnen worden gehuisvest. iMinds heeft daarbij ook een traject rond coaching en er wordt ook risicokapitaal beschikbaar gesteld. Dat alleen maar om aan te geven dat er heel wat initiatieven zijn en dat ik het niet eens ben met uw opmerking dat wij daar geen aandacht voor zouden hebben.

Ik wil nog even duidelijk maken dat ik hoop dat andere regio's het initiatief van de Kempense Innovatieraad oppikken omdat dat een goed platform is waar de bestaande kennisinstellingen en bedrijven van een regio elkaar vinden en uiteindelijk initiatieven en positieve ideeën kunnen ontwikkelen die samengaan met de regio-ontwikkeling. Dat geeft zeker en vast een goede inbedding en een goede meerwaarde.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Diependaele, voor mij is ‘thuis geven’ in de eerste plaats iets op het beleidsmatige vlak. Mijn vraag was zeer duidelijk: waar zijn de concrete realisaties, welke zaadjes zijn nu al echt geplant? Ik zie tot nu toe alleen maar het versterken van alles wat in de vorige legislaturen werd opgestart. Ik zie geen concrete, nieuwe zaadjes die geplant worden, waar deze Vlaamse Regering een hefboom zet op wat er van onderuit komt. We hebben dat gedaan met waterstof, met het windenergieproject Generaties, dat nu EnergyVille is geworden. Ik zie een nieuwe mogelijkheid in 3D-printing, maar ik zie een Vlaamse Regering die niet thuis geeft – en u mag dat van mij interpreteren zoals u dat wilt.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de opportuniteit van de subsidiëring van een onderzoeksproject naar het gedrag van bonobo's en andere dieren in dierentuinen

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, minister, u hebt Vlaanderen verblijd en de media heeft veel aandacht besteed aan het feit dat u 4,5 miljoen euro – dat is bijna 200 miljoen Belgische frank – zult uittrekken voor wetenschappelijk bonobo-onderzoek. Het is niet zo maar bonobo-onderzoek, ik lees dat het gaat over het belang van testosteron en de invloed van genen op bonobo-persoonlijkheid, maar er komen ook studies naar de manier waarop goudkopleeuwapen gebruik maken van hun omgeving, de partnerkeuze bij monniksgieren en de rol van gorilla's in het herstel van de regenwouden.

Geef toe: wetenschappelijk onderzoek dat ertoe doet en dat kan tellen. Zeker in tijden van crisis, de toenemende werkloosheid in Vlaanderen, het debat over de btw die omhoog gaat voor de gewone man, misschien een indexsprong en zo meer, lijkt dit mij een heel erg verkeerd signaal. Ik wil hiermee niets afdoen aan het wetenschappelijk onderzoek dat gebeurt in de Zoo, in Planckendael en elders, maar het signaal zit verkeerd. Zeker op dit moment lijkt het alsof de Vlaamse Regering met niets anders bezig is dan zowaar het wetenschappelijk bonobo-onderzoek en de partnerkeuze bij monniksgieren.

En daarom vraag ik aan u, ook als socialiste, niet alleen als minister, of u dit nu werkelijk zo'n belangrijke prioriteit vindt. Zou dit geld niet voor andere dingen in Vlaanderen kunnen worden gebruikt? Wat met de timing om dit uitgerekend nu in een drie bladzijden lang perscommuniqué aan te kondigen, op een dag waarop in heel Europa gestaakt wordt, ook in dit land, tegen allerlei besparingen die ons door de EU, maar ook door deze Vlaamse Regering worden opgelegd? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Dewinter, ik had het eigenlijk wel kunnen weten dat iets met apen u zou kunnen inspireren om hier een vraag te stellen. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

Dat is niet slecht bedoeld. Ik ga informatie geven en hopelijk komt op basis van die informatie de aap uit de mouw.

Het is misschien goed dat ik dit eventjes in het juiste kader plaats. De Vlaamse Regering heeft een algemene samenwerkingsovereenkomst met de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen (KMDA) die zowel de zoo van Antwerpen als de dierentuin van Planckendael beheert. De overeenkomst werd afgesloten onder auspiciën van minister Bourgeois. In die samenwerkingsovereenkomst staat dat er ook een wetenschappelijk plan wordt opgemaakt dat ik voor een stuk mee financier.

Dat wetenschappelijk plan is nu goedgekeurd, en dat financieren we via innovatiemiddelen. Dat is niets nieuws, dat is altijd al zo gebeurd. Ik denk dat de middelen ook niet bijzonder zijn toegenomen, maar dat ze gewoon de evolutie van de index gevolgd hebben. Het plan geeft aan hoe we de wetenschappelijke werking en het wetenschappelijk onderzoek binnen de twee zoos verder zullen organiseren. Er is eerst een evaluatie gekomen en op basis daarvan zijn er een aantal speerpunten naar voren gebracht. Er is onder andere onderzoek naar kweekprogramma's voor bedreigde diersoorten en hoe men daar de biodiversiteit mee in stand kan houden. Er is onderzoek naar dierenziektes die ook overgedragen worden op mensen, zoals de vogelgriep waarover de KMDA al jaren baanbrekend werk levert. Er is onderzoek naar veroudering bij bonobo's en wat dit betekent voor de evolutie van hun hart en hun hersenen, en daaruit kan heel veel worden afgeleid over hoe het bij ons, bij de mensensoort, in zijn werk gaat.

Al dat onderzoek is wetenschappelijk van hoge waarde. De voorbije jaren werd het dikwijls in wetenschappelijke publicaties gelauwerd door diverse internationale instellingen. Ik vind het jammer dat u daar een beetje minnetjes over doet. Het is onderzoek dat maatschappelijk relevant is, dat hoge wetenschappelijke normen nastreeft, dat internationaal gewaardeerd wordt en dat in samenwerking met onze universiteiten gebeurt.

De heer Filip Dewinter: Minister, politiek is prioriteiten stellen en de prioriteiten kennen we, ze zijn duidelijk. Voor de kindpremie is er geen geld. Voor de maximumfactuur in de thuiszorg is er geen geld. Voor de Vlaamse zorgverzekering is er geen geld. De jobkorting is afgeschaft. Uw project krijgt 4,5 miljoen euro. Het Plattelandsfonds van 10 miljoen euro wordt uitgesteld, want er is geen geld. Voor dit project is er wel geld.

U lacht wat met mij, u zegt dat het over apen gaat. Ik zou de bal kunnen terugkaatsen en zeggen dat u dan misschien wel een linkse bobo bent en geen bonobo, maar ook daar is er maar één lettergreep verschil. Maar dit geheel terzijde.

De prioriteiten zijn wat ze zijn. Blijkbaar is voor dit soort van initiatieven wel zonder problemen geld, maar voor andere dingen niet. Dat kenmerkt natuurlijk uw regering en uw beleid. Ik betreur dat en ik denk dat de bevolking toch de wenkbrauwen fronsen en heel wat kritische vragen heeft wanneer ze vaststelt dat dit project wel en heel veel andere dingen, die dan misschien niet voor de bonobo's maar voor mensen zijn bedoeld, niet op centen van uw regering kunnen rekenen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Ik heb met belangstelling geluisterd naar de vraag van de heer Dewinter en het antwoord van de minister. Als ik het goed heb begrepen, probeert men in dit project lessen te trekken uit ziektes, verouderingsverschijnselen en het gedrag van een bepaalde diersoort, om eventueel te gebruiken bij de mens. Er wordt soms gezegd dat ik niet zo'n hoog EQ heb. Ik heb geprobeerd om dat hier toe te passen. Toen de heer Dewinter een vraag stelde over wetenschappelijk onderzoek, was ik een beetje verbaasd en ik vroeg me af waarom hij dat doet.

U moet weten dat er twee soorten apen zijn die heel nauw met elkaar verwant zijn. De eerste soort is de chimpansee, en die lijkt heel sterk op ons. Als ze een conflict hebben, slaan ze op elkaars gezicht. De tweede soort is de bonobo. Ik begon al iets te begrijpen. Als de bonobo's een conflict hebben, lossen ze dat op met seks. Nog slaagde ik er niet in de vraag van de heer Dewinter te begrijpen. Ik vroeg me af wat hij daartegen had. Tot ik verder zocht en nu heb ik het begrepen: 60 procent van alle seks bij de bonobo's vindt plaats tussen vrouwen. Maar ik zou willen zeggen, mijnheer Dewinter, er schiet nog altijd 40 procent over. (*Gelach. Applaus*)

Minister Ingrid Lieten: Daar heb ik niet veel aan toe te voegen!

De heer Filip Dewinter: Ik merk dat we geen geld nodig hebben voor wetenschappelijk onderzoek ter zake, want de beste onderzoeker zit daar: ze weet er alles van. Schrap deze

subsidie, geef ze aan iets nuttigs, maak mevrouw in kwestie hoofd van het onderzoek en alles komt recht, minister. (*Gelach. Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de impact van treinstakingen op de werking van de Vlaamse overheidsdiensten

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijn vraag gaat over het feit dat een aantal mensen bij een monopolistisch overheidsbedrijf in enkele weken tijd opnieuw een staking opleggen, waardoor heel veel werknemers in dit land niet in staat zijn op hun werk te geraken, en dat geldt ook voor Vlaamse ambtenaren. De Vlaamse overheid is nochtans een werkgever die er heel bewust voor gekozen heeft om heel wat Vlaamse administratieve centra en een aantal ministeries in te planten nabij de stations, zoals in Leuven, Brugge, Brussel-Noord en Antwerpen. Voor veel van onze ambtenaren levert deze staking moeilijkheden en problemen op. Minister, neemt de overheid als administratie, als werkgever, speciale maatregelen in deze omstandigheden, zoals aanzetten tot carpoolen, thuiswerken, verlof nemen of op andere plaatsen werken? Welke maatregelen worden er genomen om deze problemen op te vangen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Kennes, ik deel uw appreciatie over deze staking, die ik ook totaal onverantwoord vind. Ze heeft gelukkig weinig effect gehad op onze Vlaamse administratie. Ik geef de cijfers van het Vlaams Intermodulair Personeelssysteem (Vlimpers). Dat zijn de enige die ik vandaag heb. U weet wat Vlimpers is. 5 mensen hebben gestaakt op een totaal van 14.149 mensen. 81 procent van die 14.149 mensen is aan het werk geweest, wat evenveel is als op een normale woensdag. Ik heb de cijfers vergeleken met vorige woensdag. Toen waren er 0,7 procent meer mensen aan het werk. Die 81 procent is een normaal gegeven. Veel mensen die deeltijds werken, werken niet op woensdag. Er zijn ook mensen die vakantie hebben, ouderschapsverlof enzovoort.

Dat betekent dat veel mensen er toch in zijn geslaagd naar hun werk te komen. Ik wil hieraan toevoegen dat dit veel te maken heeft met de maatregelen die we hebben genomen. Er hebben dubbel zo veel mensen thuis gewerkt of getelewerkt als vorige woensdag. Ik heb de cijfers vergeleken. Nu gaat het om 8 procent. Vorige woensdag ging het om ongeveer 4 procent.

De leidende ambtenaren weten dat ze in dergelijke omstandigheden moeten oproepen te carpoolen en zo veel mogelijk te telewerken. We hebben ook een afspraak met de ICT-verantwoordelijken. Op dergelijke dagen worden veel meer licenties voor het virtueel particulier netwerk (VPN) ter beschikking gesteld. Dat betekent dat mensen ook thuis gemakkelijk op het netwerk kunnen.

Dat belet niet dat veel mensen toch naar hun werk in Brussel of in een van de VAC's zijn gekomen. Ik ben die mensen heel dankbaar. Ik heb verhalen gehoord van mensen die inspanningen hebben geleverd en allerlei vervoersmiddelen, zoals bus, tram en metro, hebben gecombineerd. Sommige mensen zijn er pas rond 10 uur in geslaagd hun werk te bereiken.

De cijfers waarover ik beschik zijn voorlopige cijfers. Ik heb nog niet alles. Ik wil al die mensen mijn dank betuigen voor de ontzettende inspanningen die ze hebben geleverd om toch op het werk te geraken.

De heer Ward Kennes: Ik sluit me graag aan bij de woorden van waardering van de minister voor alle medewerkers die een inspanning hebben geleverd om hun taken vandaag naar

behoren te kunnen uitvoeren. Ik ben eveneens blij dat bepaalde maatregelen, zoals de verstrekking van bijkomende VPN-licenties, zijn genomen om het thuiswerken in deze situatie te bevorderen.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, ik sluit me graag namens mijn fractie bij deze actuele vraag aan. Ik vind deze actuele vraag heel terecht. Ik stel vast dat de minister met de rest van de Vlaamse Regering maatregelen treft. Op het vlak van het flexibel werken zou nog meer kunnen gebeuren. Ik weet niet of dit wordt toegestaan. Aangezien de werknemers toelating hebben om thuis te werken, neem ik aan dat dit het geval is.

Belangrijker is de link met de federale overheid en de gevolgen voor het Vlaams beleid. Iedereen weet dat mijn fractie er steeds voor heeft gepleit in dergelijke situaties een minimale dienstverlening in het leven te roepen. Dat geldt niet enkel voor de federale NMBS. Die vraag is ook al vaak aan de Vlaamse overheid gesteld. Het gaat dan om De Lijn. We merken niet zozeer bij de fractie van de minister, maar eerst en vooral bij de socialistische coalitiepartner een zeer kleine bereidheid om een minimale dienstverlening tot stand te brengen.

Minister, u hebt veel maatregelen genomen. Die maatregelen zijn goed. Bent u evenwel ook bereid om over een minimale dienstverlening door het Vlaamse gedeelte van het openbaar vervoer na te denken?

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, dit was geen algemene stakingsoproep. Het gaat om een Europese actiedag. Hierbij is aangekondigd dat in bepaalde sectoren gedurende 24 uur kon worden gestaakt. Het is belangrijk te vermelden dat het geen wilde staking betreft. Alle procedures zijn nageleefd. De minister-president heeft tijdig een brief ontvangen waarin werd gesignaleerd dat er in bepaalde sectoren stakingen zouden kunnen zijn.

Dat betekent dat de administratie alle mogelijke maatregelen, zoals thuiswerk en dergelijke, kan nemen om de situatie op te lossen voor de personeelsleden die beslissen niet tot staking over te gaan.

Een minimale dienstverlening lijkt me helemaal geen oplossing. De NMBS kan geen halve trein laten rijden. Het lijkt me belangrijk dat er geen wilde stakingen komen en dat alle procedures worden nageleefd. Om die reden is het dan ook belangrijk dat er nu sociale bemiddelaars voor de overheidssector komen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, enkele maanden geleden heb ik de minister enkele vragen gesteld over het gebruik van het openbaar vervoer door ambtenaren. Uit de cijfers die toen zijn verstrekt, blijkt dat het aandeel van de ambtenaren dat de trein gebruikt met 8,42 procent is gedaald. Het autogebruik is met 6,23 procent gestegen. In het licht van een duurzaam woon-werkverkeer kan dat tellen.

Minister, u hebt me laten weten dat een onderzoek werd gepland en dat gegevens in verband met een duurzaam woon-werkverkeer werden opgevraagd. Ik zou u dan ook een bijkomende vraag willen stellen. Zijn al bedrijfsvervoersplannen opgesteld? Tot welke conclusies bent u gekomen?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik ben vanmorgen met het openbaar vervoer naar hier gekomen. Ik ben om acht uur vanmorgen in Antwerpen vertrokken, en ik was omstreeks tien uur in Brussel. Ik geef toe, collega's, dat ik met de trein slechts tot in Vilvoorde ben geraakt. Ik ben goed begeleid door het Vlaamse treinpersoneel. Daarna heeft De Lijn, een Vlaamse maatschappij, mij opgevangen. Ik heb kritiek op De Lijn, en op de manier waarop die maatschappij is hervormd, maar de mensen van De Lijn hebben hun uiterste best gedaan om al die gestrande

reizigers in Vilvoorde op te vangen en naar Brussel te brengen. Ze hebben ons naar het Koning Boudewijnstadion gebracht, waar we de metro hebben genomen. Zo zijn al die ambtenaren hier aangekomen. Ik denk dat de staking vandaag maar één ding duidelijk maakt, namelijk de Waalse stakers die duidelijk maken dat we hen niet meer nodig hebben. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Geert Bourgeois: De vraag naar flexibeler werk bestaat natuurlijk, en precies vandaag is dit nog maar eens bewezen. Bij steeds meer entiteiten is het gebruikelijk dat de tikklok niet meer gebruikt wordt.

De leidende ambtenaar kijkt erop toe dat mensen hun job doen, en dat dit gebeurt in volle verantwoordelijkheid. Er zijn natuurlijk jobs waar men wel aan vaste uren gebonden is. Bij het Agentschap voor Facilitair Management zit men in een heel andere situatie dan bij een departement, maar ik denk dat wij ons personeelsbeleid en hr-beleid op een zeer moderne manier voeren.

Het stakingsrecht is nog altijd een federale aangelegenheid. Ik heb vroeger zelf een wetsvoorstel ingediend dat betrekking had op stakingsrecht in de publieke sector. We hebben een kleine bevoegdheid betreffende het personeelsstatuut. Maar het Algemene Principes Koninklijk Besluit (APKB) is nog altijd federale materie, en daar hebben we geen bevoegdheid.

Collega De Vits, er is inderdaad een mededeling geweest van de vakbond, het ACOD. Er was geen stakingsaanzegging, maar alleen een mededeling dat er wellicht zou worden gestaakt. En als er gestaakt wordt, zal het ACOD de staking erkennen. Aansluitend, collega Penris, de cijfers uit onze administratie wijzen erop dat die niet gevolgd is. 5 mensen op 14.147 hebben meegestaakt. Dat is zeer weinig.

Collega De Waele, ik kan nu niet antwoorden op uw vraag of er bedrijfsvervoerplannen zijn in bepaalde agentschappen. De ministeries vallen onder mijn verantwoordelijkheid, en de kantoren hier in Brussel zijn op loopafstand van de stations. De Vlaamse Administratieve Centra (VAC) in onze provinciehoofdplaatsen zijn ook gebouwd op loopafstand van de stationsgebouwen. Ik weet dat er een achteruitgang is van het gebruik van het openbaar vervoer, en de oorzaken ken ik niet. De huidige problemen met het openbaar vervoer zullen natuurlijk niet bijdragen tot een regelmatig gebruik. Wij voeren een beleid gericht op het gebruik van het openbaar vervoer, alleen al door de inplanting van al onze centra, zowel in Brussel als in onze provinciehoofdplaatsen. Wij voorzien ook in terugbetaling van de abonnementen, en ondersteunen ons fietsbeleid door het toekennen van een fietsvergoeding aan onze fietsers. Het onderzoek waar u aan refereert loopt nog, en daar kan ik nu geen antwoord op geven.

De heer Ward Kennes: Of het nu aangekondigde, gemelde of wilde stakingen zijn, ze hebben sowieso een negatief effect op al die mensen met een mobiliteitsprobleem die ergens moeten geraken. Als werkgever moet men daar kunnen op inspelen. Ik hoop dat onze ambtenaren niet zullen worden ontmoedigd door dit soort stakingen om gebruik te maken van het duurzame woon-werkverkeer.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuyne tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de hoge energiekosten van energie-intensieve bedrijven en de toename van de groenestroomkosten

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, collega's, we hebben het de voorbije weken al regelmatig gehad over de concurrentiekracht van onze bedrijven. Het gaat dan heel vaak over de loonkosten, maar ook de energiekosten zijn een belangrijk onderdeel van onze competitiviteit. Net gisteren heeft Febeliec, de federatie van industriële energieverbruikers, aan de alarmbel getrokken. Het is niet de eerste keer, want ook het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) en het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka) hebben in het verleden al gewaarschuwd voor de oplopende kosten op het vlak van energie. Zeker voor de energie-intensieve bedrijven is dat belangrijk.

Febeliec vraagt dringend maatregelen om tegemoet te komen aan hun eisen. Ze vrezen de stijgende energiekosten en het effect daarvan op de tewerkstelling. Ze vrezen dat bedrijven zullen wegtrekken door te dure energie.

Ik verwijs naar een aantal goede voorbeelden, naar Nederland, Frankrijk en Duitsland, waar voor grootverbruikers een aantal kosten zijn geplafonneerd. In Vlaanderen is men dat vergeten te doen. Vlaanderen heeft met het decreet op de groene stroom getoond dat het de competitiviteit van de bedrijven heel belangrijk vindt. Er zijn een aantal kosten geplafonneerd, maar Febeliec heeft het vooral over het federale mechanisme voor de ondersteuning van de offshore windparken, een uitvinding van minister Vande Lanotte destijds. Febeliec vreest een zeer grote impact van die ondersteuning op de energiefactuur. Dit jaar alleen al zou 130 miljoen euro worden doorgerekend. In 2018 zou het om 800 miljoen euro gaan. Febeliec becijferde dat het voor een aantal bedrijven tot een verdubbeling van de elektriciteitsfactuur zou kunnen leiden.

Minister, op welke manier zou u, in overleg met uw federale collega, de energiefactuur van de industrie kunnen drukken en onder controle kunnen houden?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Wat kan ik zelf doen? Een deel is al gebeurd. Met het decreet op de groene stroom hebben we – en u was een van de indieners – ervoor gezorgd dat er zo veel mogelijk groene stroom zou worden geproduceerd. We hebben nood aan die energie. Bij voorkeur wordt ze in Vlaanderen zelf geproduceerd. We proberen dus zo veel mogelijk groene energie te produceren aan een zo laag mogelijke maatschappelijke kost. Bij die oefening hebben we meteen ook gezorgd dat de verdeling tussen de kost voor bedrijven en gezinnen zo billijk mogelijk zou zijn, evenals de verdeling tussen de kost voor zelfstandigen en de grote industrie.

Ik kan het u met een voorbeeld uitleggen. Een bedrijf met een verbruik van 1000 gigawattuur – een zeer energie-intensief bedrijf – zou zonder de hervorming dit jaar 4,2 miljoen euro betaald hebben, met de hervorming maar 0,9 miljoen euro. Zelfs tegen 2020 – want we hebben meteen de doelstellingen ook fors opgetrokken – zal dat nog maar 1,3 miljoen euro zijn, fors minder dus dan wat het vandaag betaalde om een lagere doelstelling te hebben.

We hebben dus gedaan wat we konden. Voka heeft dat overigens ook in een persbericht gezegd. Het stelt me een beetje teleur dat Febeliec dat inderdaad niet erkent. Nochtans denk ik dat we met z'n allen kunnen stellen dat Vlaanderen inspanningen heeft geleverd.

Wat kunnen bedrijven ook nog doen? Ze kunnen in de nieuwe generatie energieconvenanten stappen. Ze kunnen energie besparen. De energie die men niet nodig heeft, is natuurlijk de allergeodkoopste. We willen er ook werk van maken voor de kmo's omdat ik denk dat ook daar nog winst kan worden geboekt. Het federale overleg loopt blijkbaar. Vorige week zou Febeliec ontvangen zijn door mijn federale collega, bevoegd voor Energie. Die heeft het voornemen een hervorming te doen, een beetje geïnspireerd op wat Vlaanderen heeft gedaan.

De heer Robrecht Bothuyne: Dat laatste is zeer belangrijk. Vlaanderen moet al het mogelijke doen om de industrie te ondersteunen, volledig in de lijn van het Nieuw Industrieel Beleid (NIB). Een van de acties van het NIB was om formeel en informeel op alle mogelijke manieren de federale overheid ertoe te brengen ons te ondersteunen in onze doelstellingen,

namelijk de industrie hier te houden en verder uit te bouwen. Minister, ik vraag u ook om die formele mogelijkheid te benutten om via het Overlegcomité de federale collega's te wijzen op het probleem van de ondersteuning van de offshoreproductie. De uitvinding van uw collega Vande Lanotte moet worden bijgestuurd zodat de competitiviteit van onze bedrijven niet verder in gevaar komt.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik denk dat de beide partijen gelijk hebben, zowel CD&V als sp.a, zowel de vraagsteller als de minister. We vinden inderdaad dat de energierekening te hoog is. Febeliec geeft aan dat een kmo 55 procent meer aan energiekosten zal moeten betalen, en een grote energiegebruiker meer dan 110 procent. Dat komt natuurlijk omdat men de rekening voor groene energie voor een groot deel aan het doorschuiven is naar alle energieconsumenten. Minister, u hebt een punt als u probeert dat te milderen, maar federaal zijn er nog altijd die offshore windmolens die ons stukken van mensen kosten. Ik weet dat u en deze regering daar niets aan kunnen doen, maar u komt allebei uit een partij die ook in de federale meerderheid zit. Hier nu tranen komen storten, heeft dus weinig of geen zin. Gebruik de politieke macht die u hebt om ook op dat niveau te bemiddelen en te lobbyen. Lobbyen is geen vies woord. Doe daar wat u moet doen en zorg ervoor dat die energiefactuur voor al die gebruikers daalt.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer Bothuyne, dit is een interessante vraag, maar u moet die vraag inderdaad stellen op het federale niveau, waar uw partij ook in de meerderheid zit. Net als de heer Penris zie ik dus niet goed in waarom u die tussenweg via een sp.a-minister in de Vlaamse Regering moet nemen. Ik zie het nut daarvan eigenlijk niet in.

Geachte leden, voor alle duidelijkheid, het gaat hier over de windmolens op zee, die een grote kost betekenen. We moeten daar niet flauw over doen. Dat klopt. De vraag is waar we dat geld zullen halen. Dan is het belangrijk om die monsterwinsten op die afgeschreven kerncentrales voldoende af te romen en dat geld te herinvesteren in groene energie, in die windmolens op zee. Mijnheer Bothuyne, dat is een zeer belangrijk instrument, dat men federaal verder kan ontwikkelen, maar dan moet u dat doen, in plaats van de Vlaamse minister hierover te ondervragen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Bothuyne, ik begrijp al niet goed dat deze vraag erdoor is geraakt. De collega's hebben er al op gewezen: dit is federale materie. Ik hoor CD&V heel weinig zeggen over hoe zij het federaal willen oplossen. Dezer dagen hoort men allerlei dingen en ziet men allerlei dingen in de krant verschijnen: ik houd mijn hart vast voor wat er de komende dagen zal volgen voor de bevolking. Ik hoor echter niets over energie, vooral dan voor de bedrijven, en over de vraag wat al die offshore windmolens zullen kosten of opbrengen. Als ik het goed begrijp, zal die bevoegdheid ook niet naar Vlaanderen komen, dus is deze vraag enigszins zonder voorwerp. Ik zou graag eens van u willen horen waar CD&V voor staat. Misschien kunt u in uw eindreplik eens zeggen wat het CD&V-standpunt echt is. Dat is duidelijker dan een vraag te stellen.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Wat hier allemaal gebeurt, is een klein beetje demagogisch. Ik vind het eigenlijk potsierlijk dat iemand van de meerderheid daarover een actuele vraag stelt aan de minister. Mijnheer Bothuyne, u hebt me in dit parlement immers belachelijk gemaakt toen ik in mei 2010 een betoog heb gehouden over het aanpassen van de groenestroomcertificaten. U hebt daar zeer smalend over gedaan. Men heeft een jaar getalmd om alles aan te passen en we hebben ervoor gewaarschuwd dat de rekening zou worden doorgeschoven.

Wat groene energie betreft, moeten we natuurlijk voldoen, maar dit moet kostenefficiënt gebeuren. Er is een aanpassing gebeurd. Mijnheer Sanctorum, wat zal er echter daadwerkelijk gebeuren met de transmissieheffingen die zullen worden geheven naar aanleiding van het aansluiten van alle windmolens? Het Stevin-project zal, als ik me niet vergis, 380 miljoen euro kosten. Ook dat zal moeten worden verrekend. En dan is de prijs nog niet berekend voor de aanleg als men eenmaal aan wal is, voor het aanpassen met betrekking tot de transformatoren. Federaal minister Vande Lanotte zegt dat de prijzen van Electrabel aan banden moeten worden gelegd. Dat is natuurlijk een zeer populistisch betoog gericht op de gewone burger, die zijn rekening moet betalen, maar eigenlijk totaal geen doorzicht heeft in die energiekwestie.

Eigenlijk moet men eerlijk zijn. Wanneer men windmolens wilt op zee, dan zal dat een kostprijs hebben, zowel voor de industrie als later voor de individuele gebruiker. (*Applaus bij Open Vld*)

Minister Freya Van den Bossche: Het klopt dat energie geld kost. We hebben energie nodig. Er is ook de kwestie van de bevoorradingszekerheid. We kunnen dan ook maar beter maximaal produceren in Vlaanderen. Dat kan ook zorgen voor jobs en tewerkstelling. Bovendien zijn er ook de Europese klimaatdoelstellingen die we willen halen. Vandaar dat we kiezen voor hernieuwbare energie. We willen dat echter doen, en op dat vlak geef ik veel sprekers gelijk, tegen een zo laag mogelijk maatschappelijke kostprijs. Dat is ook de reden waarom bepaalde technologieën in de komende periode een beetje worden bevoordeeld tegenover andere. Zij zijn kostenefficiënter. Dat zijn keuzes die we moeten durven maken. We moeten de kaart trekken van de hernieuwbare energie in Vlaanderen en van die eigen productie, maar niet tegen eender welke kost. Ik hoop vanzelfsprekend dat ook de federale overheid die oefening eens maakt en nadenkt over wat ze effectief waarvoor moet betalen. Een andere vraag die ook de heer Sanctorum opwerpt, is vanwaar dat geld moet komen. De federale overheid zou een klein deel van de nucleaire rente inzetten. Ik denk echter dat het lang niet gek zou zijn indien de oude vervuilende technologie mee de nieuwe technologie betaalt. Op die manier komt de rekening niet ten laste van de consument of van de bedrijven. Ik vind dat een heel goede optie maar het is niet aan mij om federaal beleid te voeren. Dat is een discussie voor het federale parlement.

Mijnheer Reekmans, u vraagt naar het echte standpunt van CD&V. Het is aan de heer Bothuyne om daarop te antwoorden. Ik kijk alvast uit naar zijn antwoord.

Ik pleit voor een maximale hoeveelheid aan hernieuwbare energie tegen een zo laag mogelijke kost om het draagvlak hoog te houden, zowel bij gezinnen als bij bedrijven. In de mate waarin de federale overheid daaraan wil meewerken, zal ik altijd bereid zijn om enige hulp en ideeën aan te leveren op basis van onze goede en minder goede ervaringen uit het verleden in Vlaanderen met de verschillende systemen. Misschien kan de federale overheid daar iets aan hebben.

De heer Robrecht Bothuyne: Het standpunt van CD&V is heel duidelijk. We hebben in dit Vlaams Parlement altijd gehamerd op de kostenefficiënte ondersteuning van groene stroom. Dat is een ambitieuze doelstelling die op een kostenefficiënte manier moet worden gerealiseerd. We moeten dezelfde methode toepassen op het federale niveau. Ik ben blij dat minister Wathet ook in die richting denkt, als ik u mag geloven, minister.

Het is inderdaad niet aan u om het federale beleid te maken maar het is wel aan u om mee het Nieuw Industrieel Beleid en alle uitgangspunten daarvan te bewaken. In het overleg met uw federale collega's is ook dat verhaal van belang. Ik ga ervan uit dat u dat doet in uw partij, mijnheer Penris, ik zal dat doen in mijn partij.

Mijnheer Reekmans, deze vraag gaat over veel meer dan de federale overheid. Het gaat over de manier waarop wij ons energiebeleid financieren en de vraag wie uiteindelijk de factuur betaalt. Het is heel belangrijk dat we daarbij de competitiviteit van onze bedrijven, zowel van

de grote als van de kleine en middelgrote ondernemingen voor ogen houden en bewaken. Minister, u hebt vorige week een aantal nieuwe initiatieven aangekondigd in de commissie. Het gaat dan onder meer over de premie voor warmtepompen. Er zijn zeker nuttige initiatieven mogelijk. Er kan bij om het even welk nieuw Vlaams energiebeleid echter geen sprake van zijn dat we dergelijk beleid gaan doorrekenen in de distributietarieven. Daar moeten we het allemaal eens over zijn bij elke discussie die we daar in de toekomst nog over zullen voeren.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

**ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding"
– 1720 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2**

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding".

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik was in de commissie verslaggever. Ik zal kort verslag uitbrengen van wat er in de commissie is gezegd.

De voorzitter: Het reglement bepaalt dat, wanneer u verslag wilt uitbrengen, u dat voor de aanvang van de vergadering kenbaar moet maken aan de voorzitter. U mag wel het standpunt van uw fractie naar voren brengen.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik zal het standpunt van onze fractie geven. Onze fractie staat positief ten aanzien van dit ontwerp van decreet, dat ervoor moet zorgen dat de ontwikkeling van de competentieportfolio volop in actie kan komen. Het is een belangrijk element in de ambitie om elke werknemer tegen 2020 een recht op een persoonlijk ontwikkelingsplan toe te kennen.

In tijden van economisch onweer is het van groot belang om werkzoekenden, maar ook werkenden alle mogelijke tools ter beschikking te stellen voor hun loopbaanontwikkeling. Vanuit liberaal oogpunt willen we erop hameren dat ervoor wordt gekozen dat ieder individu eigenaar zal blijven van zijn competentieportfolio en het systeem dermate te ontwikkelen dat het flexibel en performant is voor de gebruikers.

We staan ten volle achter dat ontwerp van decreet, maar we hebben enkele bezorgdheden, waarvan we er al een aantal hebben geuit in de commissie. Op enkele kregen we antwoorden, maar op andere bleef men het antwoord schuldig. Daarom wil ik die meegeven in deze plenaire vergadering.

Een eerste bezorgdheid is dat de uitbreiding van de universele basisdienstverlening van de VDAB zonder meer is toe te juichen, zolang ze niet ten koste gaat van de arbeidsbemiddeling en activering. De CD&V-fractie heeft ook gevraagd aan welke prijs deze competentieportfolio zal worden onderhouden door de mensen van de VDAB, want de VDAB krijgt geen extra budget. We hebben ook de vraag gesteld hoeveel personeelsleden zich daarover zullen ontfemen. De minister heeft gezegd dat de VDAB zijn plan moet trekken en het nodige moet doen binnen de uitgevoerde beheersovereenkomst. De VDAB krijgt alsmaar minder volk, meer taken, meer klanten, meer werklozen, dus vandaag blijven we die bezorgdheid uiten.

Een tweede bezorgdheid heeft betrekking op het gebruik van de competentieportfolio. Als we die dan toch aanleggen, moet die ook optimaal worden gebruikt. We kregen geen antwoord op de vraag of de werkzoekende zelf kan zien hoe vaak zijn persoonlijke competentieportfolio door de VDAB wordt gecontacteerd. We kregen ook geen antwoord op de vraag wat er gebeurt als een werkzoekende weigert mee te werken aan een competentieportfolio. Wordt dat zonder meer gezien als een weigering van activering? Heeft het tot gevolg dat er een transmissie naar de RVA en dus een sanctie zal volgen?

Een derde bezorgdheid is het verhaal van de betrouwbaarheid van de inhoud van de portfolio. Mevrouw De Craene, beleidsadviseur van de VDAB, die aanwezig was in de commissie, heeft zelf al aangegeven dat ze de intentie had om te evolueren naar een 'certified cv'. Vandaag is dat er nog niet. We denken dus dat er ten volle moet worden gewaakt over betrouwbaarheid en juistheid van wat straks in de e-portfolio zal zitten.

Een vierde bedenking is dat laaggeschoolden vaak niet wegwijs zijn in vele technologische toepassingen, computergebruik enzovoort. De heer Van Malderen had het in de commissie over het mattheuseffect. Daarover moet serieus worden gewaakt.

Wij steunen dit ontwerp van decreet alleszins, maar we willen toch graag onze bezorgdheden meegeven.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, minister, collega's, de meeste bedenkingen heeft de verslaggever al geformuleerd.

Het lijkt een onbelangrijk ontwerp van decreet, maar dat is het niet. Het heeft vooral tot doel een soort elektronisch platform te creëren voor werkzoekenden. Het is noodzakelijk om het basisdecreet op de VDAB uit te breiden opdat het loopbaantraject wordt opgenomen in de basisdienstverlening van de VDAB. Dat zal de werkzoekenden ten goede komen in hun loopbaanbegeleiding en zeker bij de sollicitaties.

Ik heb een paar bekommernissen die gelijklopen met die van mevrouw Peeters. Mijn fractie steunt dit ontwerp van decreet uiteraard volledig. Om een mattheuseffect te vermijden moeten we erover waken dat er niemand uit de boot valt. Wie niet vertrouwd is met de pc of minder ICT-ervaring heeft, moet blijvend worden ondersteund door de VDAB. Het is immers net die groep die zich het minst kan redden op de arbeidsmarkt.

Schending van de privacy blijft een risico. Dat wordt gedeeltelijk voorkomen in het ontwerp van decreet. De privacy moet voldoende gewaarborgd blijven. Er moeten sluitende afspraken worden gemaakt met de werkgever, of na toelating van de werknemer, over de gegevens die op het portaal consulteerbaar zijn.

Afspraken met het onderwijs zijn natuurlijk belangrijk. Gegevens in verband met de studieloopbaan en diploma's moeten ook kunnen worden verwerkt. Indien er een intern bedrijfssysteem mogelijk is, zou het heel interessant zijn dat ook die gegevens daarin worden opgenomen.

We moeten erover waken – de minister heeft het al bevestigd in de commissie – dat het andere ambitieuze project binnen Werk, namelijk het persoonlijk ontwikkelingsplan, binnen één en dezelfde digitale omgeving kan worden ondergebracht.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Het is niet omdat het verslag hier niet kort en bondig wordt gebracht dat we de discussie uit de commissie volledig zouden moeten overdoen, dus ik hou het kort.

Ik denk dat het ontwerp van decreet gericht is op twee bijzonderheden: de universele dienstverlening uitbreiden en de juridische gronden om een elektronisch platform aan te bieden, formeel inschrijven in de decreetswijziging.

Ik sluit me aan bij de goedkeurende woorden van de collega's. Onze fractie zal het ontwerp van decreet dan ook goedkeuren.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik dank u voor alle steun.

Mevrouw Peeters, ik ga niet in op de vragen over het personeelsbeleid van de VDAB en wat er ter zake gaat veranderen. De VDAB heeft een beheersovereenkomst en een raad van bestuur. Het is duidelijk wie welke rol waar moet vervullen. De minister moet de taak van de raad van bestuur niet overnemen en de beheersovereenkomst nog eens controleren. Ik herhaal dat steeds. Volgens mij zijn de beheersovereenkomst en de raad van bestuur verantwoordelijk voor die inzet. De dag dat er een probleem is en de beheersovereenkomst of het jaarcactieplan niet kan worden uitgevoerd, verwacht ik dat Fons Leroy, als gedelegeerd bestuurder, of Jef Roos, als voorzitter van de raad van bestuur, mij op de hoogte brengt, en dat we dat dan kunnen bespreken. Dat lijkt mij de juiste manier van werken. Anders moeten we er een IVA van maken, dan hebben we geen raad van bestuur nodig. Dan kan het op een andere manier. Ik denk dat dit de goede werking is.

Dit is een belangrijk ontwerp van decreet omdat we nu een stap verder kunnen gaan. Dat kwam al aan bod bij de actuele vraag over competenties. Ik hoop dat we de combinatie van competentie management en het elektronisch aanbod van het loopbaanproject kunnen invullen. Ik apprecieer de steun zoals die ook in de commissie naar voren is gebracht.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, u verwijst inderdaad altijd naar de beheersovereenkomst. Maar wij mogen toch onze bezorgdheid uiten? De VDAB krijgt meer klanten en meer taken en moet het doen met minder middelen. Bij de aanvang van deze legislatuur werd er 23 miljoen euro geschrapt. Er komt ook nog een personeelsreductie. Wij willen onze bezorgdheid uiten. Zal het allemaal nog lukken binnen de beheersovereenkomst? We zullen de jaarcactieplannen mee opvolgen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2011-12, nr. 1720/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 15 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We gaan onmiddellijk over tot de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

110 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

105 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 21 november 2012 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.11 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Marnic De Meulemeester, Lieven Dehandschutter, Fatma Pehlivan: ambtsverplichtingen;

Marc Vanden Bussche: familieverplichtingen;

Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Lies Jans, Dirk Peeters, Marleen Van den Eynde: gezondheidsredenen.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan

Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■